EL POBLE CATALÁ

5 Cts. | PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA. CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES. . 4 pessetes trimestre. PAISOS DE UNIÓ POSTAL. . . . . 9 pessetes trimestre | ANY IV | Barcelona, dilluns, 25 de mars de 1907 | NÚM. 405 | REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 | PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA. BARCELONA. . . . . 1'50 pessetes cada mes. CATALUNYA Y NACIONS IBÈRIQUES. 5'00 pessetes trimestre | Cts. 5

MALALTIES INFECCIOSES

La seva curació es ràpida y decissiva usant el SAMBAR MITJÁ. Extracte d'una planta exòtica, obra enèrgicament pera combatre tantes infeccions com se presenten, rebaixant y fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir les forses del malalt, ni debilitarli'l cor.

Els metges més eminents han ensajat ab èxit sorprenent, tan preciós remei y recomanen son us en la Verola, Tifus, Pulmonía, Febres palúdiques y intermitents, de Malta, Puerperals, Trancazo, Escarlatina y altres infectives.

El SAMBAR MITJÁ absolutament inofensiu a totes dosis, en els nens y adultes, serveix també com segur presservatiu contra aquexes malalties, ja que lo mateix pot pendres en perfecte estat de salut, que en els periodes o crisis més grons d'una malaltía, triomfant sempre fins en els casos en que hagi sigut ineficàs la quinina y altres antitèrmics.

Demanis en les principals farmacies y en la de l'autor, Rambla de Catalunya, núm. 12.—Venda al engròs: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Uriach y C.ª

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUÑÉ MEDAN, dels Hospitals de Berlin Diputació, 305. pral., (vora Lauria).—Consulta de dèu a dotze y de quatre a sis. Festius, de nou a dèu.

ROBUSTINA
DURAN Y ESPAÑA

EFICACIA IMMEDIATA en Anemia, Neurastenia, Depressions nervioses, Clorosi, Debilitat, Atonía gàstrica, Escrofulisme.—**Dipòsit:** Farmacies de **Genové**, Rambla Centre, davant del Liceu, y de **Durán y España**, Valencia, núm. 278; dreta Ensanxe, al peu del Passeig de Gracia.

JOSEP M.ª NOGUERA Corredor Colegiat.—Rambla Santa Mónica, 15, interior. Colocació de capitals. ADMINISTRACIO DE FINQUES. Compra.—Venda.—Hipoteques.—**Préstams ab devolució a plassos al 4 y ½ per 100 anyal.—De 10 a 12 y de 5 a 7.—Telefon 2,293.**

Clínica de Vies Urinaries y de la Matriu
Dr. Espinosa de los Monteros
Metge de l'Hospital del Sagrat Cor
Corts, 625 (entre Claris y Lauria) de tres a cinc. DIES FESTIUS de onze a dotze

CAMPANYA ELECTORAL

UNA IDEA

La trascendencia de la propera lluita electoral no s'amaga a ningú. Ella ha de esser la lliberació de Catalunya del jou del caciquisme dinàstic; ella representa la total ruptura de Catalunya ab les oligarquies que usufructuen el poder central, que encarnen l'esperit absorvent y dominador d'aquell poder.

Lo que faran aquestes oligarquies pera entrabancar el triomf dels candidats catalans, dels homes que representen la protesta catalana, ja es de preveure. Totes les infinites males arts conegudes pera falsificar la voluntat del poble posaran en jòc; de totes les diverses formes de coacció que'ls són usuals, desde la menassa governativa fins a la compra de vots, de totes se valdran pera corrompre el sufragi. Y, concertades secretament en conxorxa immoral ab aquests republicans que's diuen radicals autonomistes y revolucionaris, mal que no tinguin escrúpols en fer el jòc del centralisme y de la monarquia, miraran de restar vots a la candidatura catalana, fent sortir un candidat republicà antisolidari per tot allí ont pugui dividir les forses republicanes, contribuint indirectament a donar més probabilitats de triomf al candidat dinàstic.

Es de tal importancia'l resultat de les vinentes eleccions pera la vida de les oligarquies dominants, que no es d'extranyar si's preparen a fer un va-hi-tot. El triomf total dels candidats catalans, de la Solidaritat catalana, representaria 'l primer pas pera la definitiva escombrada de tots els que avui imperen despòticament en els diversos rams de l'administració de l'Estat. Perquè la vinenta lluita electoral a Catalunya, no es la lluita fragmentaria d'un cacic blanc contra de un cacic negre pera ferse amo d'un districte; ni la lluita isolada d'un partit contra un altre partit; es la lluita colectiva d'un poble que té conciencia de la seva personalitat contra'l sistema de govern que li nega'l dret a desenrotllar aquesta personalitat, a governar y organisar la seva vida; es la revolta d'un poble que s'aixeca en pes contra les tiranies, contra les corrupcions que esterilisen les seves forses, y, encarantse ab els homes que's prevalen d'aquelles tiranies y d'aquelles corrupcions en profit de la llur conveniencia, els diu resoludament: — Ja 'n tino prou y de sobres de la vostra tutela embrutidora, de la vostra tutela basada en la farsa y la mentida, de la vostra tutela que sols ha servit pera arrodonir la vostra fortuna personal en perjudici de la riquesa, de la cultura, de la dignitat de tots els ciutadans. En tot el temps que heu regit l'Estat ab perfecta omnipotencia, no heu sigut altra cosa que'ls artisans del seu enviliment, de la seva ruina. Damunt de la miseria, del rebaixament general, no hi heu aixecat sinó la vostra insultadora opulencia, fruit de les vostres vergonyoses corrupcions, de les vostres descarades rampinyes. Via fòra'ls explotadors, via fòra'ls corruptors, via fòra'ls farsants y'ls embusteros! Ja'n tenim prou de l'indigna comedia. No volem que acabeu de matar lo que hi ha encara de forsa y de viror en nosaltres. D'avui endavant us declarem la guerra, una guerra a mort de tots els dies y de tots els instants fins que haguem conseguit escombrar la vostra mala rassa.—

Y això ho diuen, no'ls catalans d'un o de dos o de mitja dotzena de districtes de Catalunya, sinó'ls de la majoria de districtes de la nostra terra. Es tota una regió, es tot el poble català, lo que's rebela contra l'organisació actual de l'Estat, contra la dominació de les oligarquies que 'l regeixen. Compreneu ara per què aquestes oligarquies faran tots els possibles pera ofegar la veu de la nostra revoltada protesta? No es Catalunya solament lo que està apunt d'escaparles de les mans: la nostra revolta es el comensament de la revolta de les demés terres peninsulars, que seguiran el nostre exemple una vegada vegin el nostre triomf; es l'adveniment del poble, de tot el poble, a la vida política; es la mort definitiva del caciquisme, puntal de la monarquia y de l'imperi de les colles dinàstiques, lo que s'iniciarà ab el triomf dels candidats de la Solidaritat catalana. Per això tractaran de colgar aquell triomf sota les immoralitats, sota les arbitrarietats, sota les trampes y coaccions de tota mena.

Contra aquesta formidable coalició de les males arts governamentals ab les corrupcions del caciquisme, contra l'inteligencia de tots els enemics de la Solidaritat y de Catalunya, tenim els catalans el nostre entusiasme, la fe en els nostres futurs destins gloriosos, la voluntat de conseguir, de fer cristalisar en la realitat aquell ideal d'autonomia que es avui aspiració unànim del nostre poble, sense excepció d'estaments ni de partits polítics.

Més l'enemic que hem de vèncer es tant poderós y fora de tant funesta trascendencia pera la nostra causa una derrota, que no hi hem de plànyer cap medi, mentres sigui honrat, pera assegurar el triomf. Per això convindria organisar una cosa excepcional que fes entrar plàsticament pels ulls aquesta unitat espiritual del poble català en la comuna aspiració de l'autonomia, que fes entrar pels ulls la forsa que d'aquesta unitat es la consequencia. Res fora de tant d'efecte moral, de tant meravellosos resultats pera despertar l'entusiasme dels febles, dels irresoluts, d'aquells que estan sotmesos y oprimits pel caciquisme, en tanta manera, que'l creuen invulnerable, indestructible, com ferlos veure y palpar la forsa que ha de matarlo y enterrarlo pera sempre més en la nostra terra. Y heusaquí lo que proposem:

Un cop ja estiguin proclamades totes les candidatures solidaries que han de lluitar en els diferents districtes de Catalunya, y s'apropin les eleccions, y vibri en el seu fort la campanya electoral, organisis una caravana de trenta, quaranta o cinquanta automòvils, com més n'hi hagi millor; muntin en ells els candidats, y els homes de més significació del nostre moviment, y emprenguin a travers de la terra catalana una ràpida cavalcada, ab itinerari ja fixat per endavant, ab parades en les poblacions més convenients, pera sembrar en la multitut, en un vibrant miting al mitg de la plassa pública, la llevor de l'autonomia, l'idea de que'ns hem d'unir tots els catalans pera conseguirla, la seguretat de que nostre serà'l triomf si anem units en un sol bloc a la lluita.

Aquesta plàstica visió de l'ideal català, de la forsa catalana, aquesta *Cavalcada de l'Autonomia* passant triomfalment, en marxa apoteòsica, a travers de Catalunya, deixaria darrera seu un rastre d'entusiasme, de confiansa en el triomf, contra del qual res hi valdrien les arbitrarietats del Govern, ni'ls diners dels marxants de vots, ni les menasses del caciquisme.

Si l'idea sembla bona, y nosaltres així ho creiem, a la Comissió de Solidaritat catalana y a tots els bons catalans que s'interessen pel deslliurament de la nostra terra toca realisarla.

CANDIDATURA DE SOLIDARITAT CATALANA

ARENYS DE MAR
D. Eduard Calvet

BERGA
D. Marian Bordas y Flaquer

CASTELLTERSOL
D. Lluís Ferrer-Vidal y Soler

FIGUERES
D. Joaquim Salvatella

GIRONA
D. Eussebi Corominas y Cornell

MANRESA
D. Leonci Soler y March

MATARÓ
D. Trinitat Rius y Torres

OLOT
D. Pere Llosas y Badía

PUIGCERDÁ
D. Eussebi Bertran y Serra

SABADELL
D. Francisco Pi y Arsuaga

SANTA COLOMA DE FARNÉS
D. Joan Ventosa y Calvell

SEU D'URGELL
D. Joan Garriga y Massó

SOLSONA
D. Pere Milà y Camps

VALLS-MONTBLANC
D. Manuel Raventós

VENDRELL
D. Jaume Carner y Romeu

VILAFRANCA
D. Josep Zulueta y Gomis

VILANOVA Y GELTRÚ
D. Josep Bertran y Musitu

La sinceritat maurista

Quan en Maura y en Lacierva proclamaren el propòsit del Govern de fer respectar la sinceritat del sufragi en les properes eleccions llegislatives, tothom va somriure ab excepticisme, puix són prou conegudes les males obres dels polítics dinàstics pera que puguin enganyar a ningú les seves bones paraules.

Malgrat les promeses ministerials, han continuat y continuen encara els ciutadans en la convicció de que, aquesta vegada lo mateix que les altres, seran posats en pràctica tots els vergonyosos procediments que en materia d'eleccions s'han fet clàssics a Espanya.

Els fets confirmen aquesta certesa y demostren que l'opinió ha estat en lo just al no creure d'una paraula al president del Consell de ministres. Fa dies que de tots els indrets arriben queixes contra les arbitrarietats que ab fins electorals realisen els representants del Govern.

Com a prova de la sinceritat den Maura, transcrivim del *Diario de Gerona*, el solt següent:

«Cuando con referencia al distrito de Santa Coloma de Farnés, decíamos el otro día que el candidato ministerial don Gustavo Ruiz había estado en el mismo dos veces casi de incógnito, no estuvimos en realidad exactos, porque en Blanes se dió á conocer á los pescadores cuyos votos quiso pescar con el cebo de la promesa de una R. O. que resolviese favorablemente á sus deseos la cuestión de la pesca por medio de la *Xávega*, sin que lograra su objeto como ya dijimos; pero ni aquel acto de exhibición ni algun otro de que podríamos hacer mérito desnaturalizan la forma como recorre el distrito que dista mucho de ser la aparatosa con que suelen hacerlo los que no tienen más base en que apoyarse que las promesas que llevan en cartera, por si logran hacerlas pasar como buena moneda con la garantía de su valimiento personal cerca los ministros, y á las que suelen substituir cuando no producen aquellas el apetecido efecto las amenazas más ó menos efectivas para imponerse por el terror... administrativo ó judicial.

No sabemos si lo que ocurre en aquel distrito de pocos días á esta parte, con tanto escándalo como asombro de los que creían que un Gobierno presidido por el señor Maura era garantía de que no habían de registrarse hechos de tal naturaleza en parte alguna, responde á algo de lo indicado, pero es lo cierto que han sido separados los carteros de Breda y Vidreras, siendo en su lugar nombrados otros tachados de ruicistas; que en San Feliu de Buxalleu hay un delegado del Gobierno civil girando una visita de inspección al Ayuntamiento que dará seguramente por resultado la suspensión del mismo; que se prepara otra visita por el estilo á Viladrau; que se habla con gran insistencia de que están amenazados de procesamiento los Ayuntamientos de Massanet de la Selva y de Hostalrich, notoriamente contrarios al señor Ruiz, como los antes indicados; y finalmente, y esto es lo más notable, que sin ajustarse á los procedimientos debidos han sido separados del Ayuntamiento de Vidreras los concejales interinos que venían desempeñando aquel cargo desde el año pasado, á consecuencia de cuya separación han sido nombrados otros con los que, faltando arbitrariamente á la ley, se ha constituido de nuevo el Ayuntamiento, pasando á ser concejales el alcalde y primer teniente señores Fulla y Freser, que ocupaban su cargo por virtud de elección hecha por el Ayuntamiento formado por los concejales elegidos por el pueblo; hecho este último que ha escandalizado la opinión por cuanto existen precedentes en la provincia de casos análogos que la superioridad declaró nulos y sin efecto.

Como eso ha ocurrido en el distrito de Santa Coloma de Farnés, único en que se presenta á luchar un candidato ministerial, y en ningún otro de la provincia se ha registrado atropello alguno de esa índole, la opinión pública está escandalosamente asombrada, tanto más cuanto se asegura que el gobernador civil de la provincia, señor Moreno Churruca, tan opuesto se ha demostrado á tales procedimientos que, antes de adoptarlos, presentó su dimisión, que no fué admitida por el ministro, quien le ordenó se atuviera á las instrucciones recibidas.

También hemos sabido á última hora que el inspector de Vigilancia don Jose Giró, que debería hallarse en Port-Bou prestando el servicio por que se le paga, está recorriendo el distrito de Santa Coloma de Farnés y ayer se hallaba en San Feliu de Buxalleu trabajando en favor del señor Ruiz empleando los procedimientos que es de suponer.

En medio de todo, aparte de los naturales disgustos y los trastornos que ocasionan en las familias y los pueblos las consecuencias de esos procedimientos, la gente no se explica que á ellos se apele en las presentes circunstancias, como no sea con el deliberado propósito de restar al candidato, en favor del cual se suponen empleados, las pocas simpatías que por sus condiciones de cunero y centralista tiene en el país.

Los elementos solidarios se congratulan cuanto cabe de que en nombre de la sinceridad electoral tales desafueros se cometan para forzar el resultado de la elección, porque estiman que en esos momentos equivale á un verdadero toque de rebato que ha de levantar al cuerpo electoral en masa, para defender su independencia y hacer que su voluntad salga incólume y triunfante de las urnas.

La Solidaridad en el distrito de Santa Coloma de Farnés, tendrá la envidiable y honrosa misión de aplastar con su irresistible fuerza al centralismo allí manifestado, para imponerse, con todas sus malas artes.»

Igualada

Segons llegim en el nostre confrare igualadí *Patria*, avui al matí tindrà lloc en el Centre Autonomista d'aquella població una reunió de delegats dels pobles del districte, pera designar el candidat a diputat a Corts.

Cervera

De l'important població de Tàrrega, inclosa en el districte electoral de Cervera, el qual desde la Restauració ensà està representat en Corts per diputats *cuneros*, reberem ahir el següent telegrama, que demostra'l desvetllament d'aquells pobles.

«Reunida la Junta nomenada per tots els elements que integren la Solidaritat en el districte, s'ha proclamat unànimement a don Ignasi Girona, actual diputat per Barcelona, candidat pel districte de Cervera.

La nova ha produit satisfacció en tot el districte, ont el senyor Girona es conegudíssim y té importants interessos.

Se creu segur el seu triomf.—*Güell.*»

Tarragona-Reus-Falset

Comentant la nostra informació electoral relativa an aquesta circumscripció, escriu el nostre benvolgut confrare *Lo Camp de Tarragona*:

«Cert que alguns elements de l'Unió Republicana y del partit federal—els menys prestigiosos y mancats de forses—són francament antisolidaris y fan gestions pera presentar un candidat; però entenem que no ho conseguiran, per la senzilla raó de que es molt difícil trobar una persona que's presti a representar un paper ridícol.

Lo que hi ha es que, a posar de que la gran majoria de federals y unionistes es francament solidaria, per respectes, a nostre judici, injustificats, no volen despendres del *lastre* dels antisolidaris, sense compendre que aquests darrers, encoberta o descaradament, faran la guerra als senyors Nougués y Mayner, y per lo tant la divisió dels republicans, que sembla vol evitarse, serà un fet.

Complica'l problema electoral en aquesta circumscripció l'actitut dels quefes visibles del carlisme. La massa d'aquest partit es per sentiment y per convicció solidaria fins al moll dels òssos; però'ls qui pretenen dirigirla, estan més disposats a seguir pactant conxorxes ab els cacics que a secundar dignament l'hermós moviment de Solidaritat catalana.

S'han fet y seguiran fentse treballs pera veure si la circumscripció de Tarragona-Reus-Falset, enlaira ben desplegada y a la llum del dia, tal com deu esser, la bandera de Solidaritat. Però per les impressions que tenim, per l'encongiment dels uns, per la mala fe dels altres y per la falta de patriotisme de tots, molt serà que no haguem de passar per la vergonya de que aquest sía l'únic districte de Catalunya, en que, al menys de una manera clara y manifesta, no s'hi deixi sentir l'acció de l'encoratjador desvetllament de la nostra terra.

De totes maneres no cal perdre les confianses. L'actual situació no es definitiva ni molt menys. Tant com estan les coses el més petit incident pot determinar actituts que fassin variar d'una manera completa'l nostre problema electoral, sens dubte'l més difícil de tota Catalunya.»

La complicada situació electoral en aquesta circumscripció comensa a aclarirse, segons les darreres noves que'ns arriben.

Ahir a la nit reberem del nostre corresponsal a Tarragona, el telefonema següent:

«*La Junta d'Unió Republicana de la circumscripció, reunida avui en aquesta ciutat, ha acordat acceptar la coalició ab el partit federal, designant candidat a don Ramon Mayner, qui lluitarà junt ab don Julià Nougués.*

També s'ha proclamat candidat a la senaduria per aquesta provincia a don Agustí Sardà.»

Queda, doncs, resolt un dels termes del problema, el més interessant de tots. L'acord dels republicans unionistes de Tarragona-Reus-Falset representa'l fracàs de les intrigues antisolidaries. Ni l'Alexandre Lerroux, ni en Sol y Ortega, ni l'Emilià Iglesias, aniran en candidatura per la circumscripció.

En aquestes condicions, pot considerarse segur el triomf de la candidatura republicana pels dos llocs de la majoria.

Per lo que fa referencia al tercer lloc, no seria gens difícil obtenirlo pera un candidat adicte a la Solidaritat catalana. Caldria solament que'ls catalanistes y'ls tradicionalistes se posessin d'acord. Si alguns prohoms carlins amics dels cacics dinàstics ho dificulten, els seus correligionaris estan en el dever de prescindir d'ells.

En el cas d'havéhi patriotisme suficient, l'èxit fora total y complet. Haurien guanyat els tres llocs homes adictes a la causa catalana y quedarien vensuts en Joan Cañellas y'l marquès de Grigny, representants desacreditats del caciquisme dinàstic y dels partits centralistes.

Vendrell

Les noves que rebem d'aquest districte són immillorables. La candidatura de don Jaume Carner ha despertat allí general entusiasme, y cada dia són més nombroses les forses que's disposen a fer sortir el seu nom triomfant de les urnes el dia de les eleccions.

El senyor Carner ha visitat ja alguns pobles del districte, y en tots ells se li han donat proves de simpatia y adhesió.

La nit del dilluns passat se celebrà un miting de propaganda electoral en la vila de Sarreal, que's vegé concorregudíssim, entusiasmantse la concorrencia davant de l'oratoria clara y contundent del senyor Carner.

Sarreal es un dels pobles que ha acullit ab més entusiasme la candidatura solidaria, especialment els republicans, y sens dubte serà un dels qui li somaran major nombre de sufragis, puix es de les més importants poblacions del districte electoral del Vendrell.

Acompanyat del diputat provincial federalista don Emili Folch, el senyor Carner visità també la població de La Riba, ont obtingué una acullida excelent.

En el seu darrer número, nostre estimat confrare vendrellenc *El Baix Penadès* publica en lloc preferent l'article que copiem a continuació:

«*Nostre candidat.*—Ja tenim, per fi, proclamat per les vinentes eleccions de diputats a Corts, el candidat que encarna nostres aspiracions polítiques de democracia, república y autonomia: en Jaume Carner, l'entranyable amic nostre.

Els elements republicans d'aquesta comarca y d'alguns pobles de la part alta del districte electoral, han fet la seva proclamació per medi d'un document públic escampat arreu, y els elements catalanistes, també ab altre manifest que insertem avui en altre lloc del present, se fan seva la proclamació, aconsellant als seus correligionaris del districte, que secundin ab totes ses forses l'elecció.

Veusaquí un sentiment de solidaritat nascut espontàniament, sense ingerencies ni manaments de ningú, fill tant sols de la unanimitat d'honrats criteris que's troben representats en la persona del senyor Carner.

Efectivament: en Jaume Carner personifica avui a tots els elements d'oposició an els governs de la restauració borbònica que ab sos desacerts han llensat a la ruina la nació, y que ab ses arbitrarietats intenten ofegar els sentiments del poble català, qui, coneixedor de la seva vitalitat, treballa vigorosament per la consecució d'una ampla y llibertadora autonomia que li permeti desenrotllar les seves iniciatives y caminar de conformitat ab les corrents dels pobles progressius. Per això no podia resultar altra cosa ab la proclamació del senyor Carner, que trobarse conformes y unànims tots els elements que aspiren a la regeneració de Catalunya y d'Espanya.

La candidatura del senyor Carner ha despertat en els nostres pobles un hermós entusiasme que deixa entreveure'ls resultats satisfactoris d'una brillant victoria.

Nosaltres, veritablement, no tenim autoritat de cap mena, però ens atrevim a recomanar la candidatura del senyor Carner ab el dret que'ns concedeixen nostres honrades conviccions, al mateix temps que respectuoses ab les conviccions agenes.

Republicans y catalanistes, classes neutres y electors tots del nostre districte electoral, que si bé de diferentes tendencies voldrieu regenerades la patria catalana y la nació espanyola, voteu la candidatura den Jaume Carner, quina serietat, honradesa y patriotisme, són garantia de que ha de respondre an els vostres desitjos.—*La Redacció.*»

El candidat ministerial senyor Alegret fa esforsos desesperats pera salvar l'acta que li fuig, disposantse a escampar els diners per tot el districte. Més aquesta vegada no li valdrà'l vergonyós procediment de la compra de vots. Davant de l'actitut digna, serena y enèrgica dels electors del Vendrell, l'Alegret no tindrà més remei que resignarse a no esser diputat. Al cap y a l'últim no hi perdrà gran cosa, puix es ben sapigut que l'únic paper que'l notari maurista pòt representar al Congrés es el de fer riure a l'auditori.

El candidat antisolidari y sociòleg més o menys ilustre, senyor Valentí y Camp, ha acabat de perdre l'escassíssima forsa que tenia al ferse pública la seva conxorxa ab el candidat ministerial, a qui's tracta d'afavorir ab la presentació de la candidatura lerrouxista.

Arenys de Mar

Aquest es un dels districtes de Catalunya ont la propaganda electoral de Solidaritat resulta més activa y més feconda en resultats positius. El senyor Calvet va visitant els pobles d'aquella comarca, y per tot arreu troba'l mateix entusiasme.

S'han donat ja diferents mitings y se n'organisen actualment molts altres, estant decidida la celebració dels següents:

Dilluns, dia 25, a les tres de la tarde, a Canet de Mar.

Diumenge, dia 31, a les dèu del matí, a Calella.

Diumenge, dia 31, a les tres de la tarde, a Pineda.

Dilluns, dia 1 d'abril, a la tarde, a Tordera.

Diumenge, dia 7 d'abril, a la tarde, a Sant Pol de Mar.

Dilluns, dia 8 d'abril, a la tarde, a Arenys de Munt.

Posteriorment se fixaran les dates respectives dels mitings que han de tenir lloc als pobles de la montanya.

Un altre candidat antisolidari

Posant en pràctica'l pla concebut de destorbar y fer nosa, els lerrouxistes han fet proclamar una altra candidatura antisolidaria. Es aquesta la de don Antoni Jonama y Vergonyós, qui lluitarà—diemho així—pel districte de Figueres.

Es segur que l'esmentat senyor farà un paper ridícol, puix no obtindrà gaire més de tres dotzenes de sufragis en tot el districte. Però als lerrouxians de per allà no'ls preocupa aquest detall, ja que'l seu únic propòsit es afavorir la presentació d'un candidat monàrquic que disputi l'acta al senyor Salvatella.

Sigui lo que's vulgui, la victoria de la candidatura solidaria a Figueres es indiscutible. Les baixes intrigues dels despitats y dels mals catalans no tindran altre efecte que'l de aumentar l'entusiasme dels electors y fer créixer el nombre de vots ab que sortirà elegit el senyor Salvatella.

La Solidaritat a Lleida

Ab motiu del patriòtic acord en virtut del qual ha quedat constituida a Lleida la Solidaritat catalana, s'ha publicat el manifest que a continuació reproduim integralment:

«AL POBLE:

Les seguides vexacions de que som objecte per part dels governants de l'Estat espanyol, estrafent la voluntat popular, burlantse dels drets que com a ciutadans d'un Estat dit civilisat y constitucional ens corresponen, negantse perfidiosament a donarnos lo que com a colectivitat, com a poble, ab personalitat propria y definida 'ns pertoca, privantnos que lliurement ens governem en tot allò que d'una manera especial y directa afecti als nostres interessos morals y materials—no contraris als de les demés regions germanes, pera les que volem també tant amplia autonomia y llibertat com la que per nosaltres desitgem—han unit a tots els catalans en llas hermós de confraternitat pera lluitar ab tot l'entusiasme pera la reivindicació de nostra dignitat d'homes lliures y pera la consecució de l'autonomia de nostra aimada terra.

Aquesta provincia no podia restar indiferent al vigorós despertar de Catalunya. Havia, com ara intenta, de contribuir ab el seu esfors al gran desitg d'afirmació. Els partits polítics que aquí tenen encarnació en la conciencia pública, enemics tots de l'actual règim, per considerarlo incompatible ab lliures ideals, responent a l'estat d'opinió general s'han acoblat al redòs de Solidaritat catalana y han constituit la Comissió de Lleida pera donar organisació y unitat d'acció a totes les forses solidaries de la provincia.

A ells, en consulta, en ajuda, en orientació, deuen acudir tots els organismes de les diferentes agrupacions que en els districtes existeixin y hagin fet o vulguin fer adhesió a la Solidaritat. El seu interès més ferm es procurar facilitats a tots pera que la victoria de la Solidaritat en aquestes comarques sigui tant decissiva y tant evident com en les altres part de Catalunya.

Aquesta Junta, com a síntesi de tots els credos polítics que no s'avenen ab lo actual, es palesa demostració de que pera esser solidari no es menester abjurar de cap principi, ni cal tampoc renunciar a l'acció en defensa y propagació dels ideals que's professin, ja que Solidaritat es unió circumstancial y transitoria pera la consecució de lo que a tots ens es comú o sigui l'enderrocament del caciquisme y'l nàixer esplendent de l'autonomia.

En aquesta ponderació de forses sols cal que tots hi entrem de bona fe, sense ambicions personals o de partit y tenim en compte sempre que es sacrifici de cada hú en benefici de la generalitat. Y això es tant més essencial quan nostra unió es purament espiritual, sense altra coesió que la de nostres conviccions y sentiments basats en el més lleal y altruista amor a Catalunya.

En la nostra, més que en cap altra de les provincies en que'l centralisme esquarterà a Catalunya, el caciquisme ens oprimeix despietadament; en lloc com aquí, l'abdicació de la voluntat del poble fou tant absoluta; res han fet els oligarques de la política centralista en benefici de la terra que'ls deixà enlairar, lo que es doblement dolorós aihora que vergonyós pera ells; en res han demostrat amor y interès pera la seva patria; sols els ha preocupat el donar satisfacció a llurs egoismes y miraments personals. Del bé, de la riquesa, de l'honra nostra mai se n'han recordat. Y per això la provincia de Lleida es la més necessitada, la més endarrerida, la més miserable; tot li manca. Pera que acabi aquesta trista situació, es menester que'l poble reivindiqui la seva sobirania y ell sigui qui marqui'l seu destí, ja que'ls que fins ara han ostentat sa representació no han volgut o pogut ferho.

En la lluita que s'apropa l'esfors de tots ens salvarà y farà triomfar. En nostra victoria hi estem doblement obligats: per l'interès nostre y per la llibertat y honor de Catalunya. Que no'ns falti a ningú voluntat y coratge.

Deixem de banda, donem treva a les lluites que fins ara ens han dividit y anulat en profit dels enemics del poble y de Catalunya; recordemnos sols que tenint ànima y lleis de homes lliures, som tractats com esclaus; que Catalunya pateix persecució y té fam de justicia y que Espanya s'enfonsa y's mor a mans dels ineptes governants que'ns comanden. Per nostra llibertat com a homes y com a catalans, per nostre amor a Espanya y pel progrés y benestar de tots, es menester que posem tota diferencia que'ns pugui desunir y que anem a la lluita sadollats d'entusiasme y ab la forta convicció de que tots, siguin les que vulguin les idees polítiques que sustentem, som abans que res catalans disposats a sacrificarnos per la patria, la llibertat y'l progrés.

Lleidatans: Unimnos tots pera lluitar ardidament contra'l centralisme y contra'l caciquisme.

Visca Catalunya!

Lleida, 23 de mars de 1907.—*Marian de Gomar.— Pere Mias.— Joan Lavaquial.— Joan Bergós.—Josep Solé.—Francesc Ferrer.—Alfred Pereña.—Ignasi S. Pontí.—M. Roig y Morera.—Marian Jaques.— Marian Abadías.—Lluís Prim.—Pere Valdeoriola Andreu.—Anton Alcayne.—Joaquim Planas.—Lluís G. Abadal.—Josep M. Carbonell.—Domingo Sala.*»

Balaguer

Avui, a les dèu del matí, se reuniran a Lleida'ls representants de les agrupacions y organismes solidaris de Balaguer, convocats per la Junta executiva de la Solidaritat que formen a la ciutat del Segre'ls senyors don Francisco Ferrer, don Pere Mias y Codina y don Marian Jaques.

L'objecte de la reunió es constituir la Junta solidaria del districte referit y proclamar, si es possible, el candidat pel mateix en les eleccions generals del mes vinent.

Les Borges

La Junta executiva de la Comissió de Solidaritat catalana de Lleida ha convocat pera avui, a les dotze del mitgdia, a les agrupacions y als organismes solidaris del susdit districte, ab el fi de constituir la Junta solidaria y procedir, si es possible, a la designació del candidat que en el districte de Les Borges ha de lluitar en les vinentes eleccions llegislatives.

Miting al Vendrell

Els ideals de Catalunya van entrant triomfalment en el pensar de tots els catalans. Els principis autonomistes y republicans, conjuntament ab aquest generós sentiment de la nostra Solidaritat, van guanyant consciencies y's van integrant en l'ànima colectiva del nostre poble.

Aquest fet encoratjador, anunciador d'un bell avenir pera la nostra patria, anticipació d'uns temps més gloriosos pera Catalunya, l'hem pogut constatar en els molts actes de propaganda política que per tota la terra catalana hem presenciat, sobre tot en els que s'han celebrat en els darrers mesos. Y l'hem pogut constatar d'un modo evident, d'un modo que no deixa lloc a dubtes, en l'acte que tingué lloc ahir en la vila de Vendrell, en la presentació als electors del candidat don Jaume Carner.

El miting d'ahir fou una grandiosa manifestació de simpatia pel candidat y pels ideals nacionals de nostra terra.

A la grandiositat y a l'importancia de l'acte celebrat a la simpàtica capital del Baix Penadès, hi contribuiren en gran manera les condicions excepcionals del candidat proclamat pels elements antidinàstics del districte. El senyor Carner, fill del Vendrell y conegut de tots en aquella població pels seus alts prestigis y la seva respectabilitat, lo mateix que per les idees per ell professades, té l'adhesió ferma y l'amistat sincera de tots els bons vendrellencs, adhesió y amistat que ahir quedà demostrada ben eloqüentment.

Però per sobre d'aquestes mostres de respecte y d'adhesió al compatrici y a l'amic, hi vegerem nosaltres l'exteriorisació de l'amor a l'ideal suprem de Catalunya, sentit ab força y sinceritat pels fills de la comarca del Baix Penadès. En els aplaudiments entusiàstics de que fou objecte'l senyor Carner, s'hi entreveia ben francament l'aplaudiment a les idees autonomistes y republicanes, calorosament professades per tots els ciutadans del Vendrell y'ls dels pobles conveïns y encarnades en la persona del dignissim candidat.

Y si l'acte d'ahir no l'hagués ben demostrada l'existencia d'aquest amor dels vendrellencs envers els principis democràtics y autonòmics, caldria no més recordar, pera major y irrefutable demostració, l'historia y'ls fets realisats durant els darrers anys per la vila de Vendrell. Aquesta ha conseguit treure de la seva vida pública, foragitar de l'administració dels seus interessos, els elements caciquistes y monàrquics, amparadors de totes les immoralitats y corrupteles. Y posada l'administració en les mans dels verdaders llegits per la lliure voluntat del poble, elements manifestament contraris a l'actual règim monàrquic centralista, ha sigut aquella un model d'administracions, un mirall en que deurien mirarshi les demés poblacions catalanes que sofreixen encara els immorals Ajuntaments apoiats no pel poble, sinó pels Governs civils de provincia.

La vila del Vendrell, donc, es com una visió esperansadora de lo que seria y de lo que será Catalunya'l dia que pugui treures de sobre'l pes del centralisme y fer via resoludament pels camins de la llibertat.

Y dit lo anterior, que'ns ve al pensament al córrer de la ploma y encara sota l'influencia de l'impressió encoratjadora rebuda al Vendrell, passem a relatar lleugerament l'acte d'ahir.

L'arribada al Vendrell

Cap allà a dos quarts d'onze del matí, el candidat y'ls oradors barcelonins, acompanyats de bon nombre d'amics que junts ab ells feren el viatge desde nostra capital y de molts altres ciutadans vendrellencs que'ls havien sortit a esperar a l'estació de Sant Vicens dels Calders, arribaven a la xamosa vila del Vendrell, capital del districte y de tota l'hermosa comarca del Baix Penadès.

Tant prompte com els arribats baixaren del tren, foren saludats ab grans aplaudiments per nombrosos amics que a l'andén esperaven al senyor Carner y als demés oradors. Davant de l'estació s'hi aplegava una gran munió de gent, molts centenars de persones, desitjoses de presenciar l'arribada del candidat y de ferli una soriosa manifestació de simpatia. Tot seguit el grandiós públic allí congregat se juntà a la comitiva y tots junts se dirigiren ordenadament a la sala del Tívoli. Produïa un efecte magnífic la llarga corrúa de ciutadans, de totes les etats y de totes les classes socials, democràticament barrejats a l'entorn del seu candidat, a l'entorn del seu futur diputat.

El miting

La sala del Tívoli estava ja casi plena a l'arribarhi els oradors y'l seu acompanyament. Aquells ocuparen l'escenari y aquest anà cercant lloc per l'espaiosa sala. En un moment quedà el local ple de gom a gom, oferint un animat aspecte. No eren sols fills del Vendrell els que assistien al miting. De tots els pobles propers, fins d'alguns ben allunyats, hi havia nodrides representacions d'entusiastes ciutadans, que no havien dubtat de fer un llarg camí pera saludar y escoltar la paraula de don Jaume Carner. De la ciutat de Tarragona hi vegerem una nombrosa y lluida representació de bons autonomistes y republicans. Ells no podien oferir els seus sufragis al senyor Carner, perquè no voten ab el districte del Vendrell, però volien saludarlo, recomanar la seva candidatura y fer acte de presencia en el miting.

Prop les onze comensà l'acte, que obrí ab un encertat discurs el president del Centre Republicà Autonomista

Senyor Gay

No cal pas—digué—que us presenti al nostre candidat, don Jaume Carner, perquè, fill de la població, es prou conegut de tots vosaltres, com ho són la seva honorabilitat y les seves idees polítiques.

Respecte an aquestes darreres, si no fossin prou conegudes, us bastaria la lectura del discurs d'inauguració del Centre Nacionalista Republicà, la declaració de principis de aquesta entitat, pera saber que'l senyor Carner, com tots nosaltres, defensa ideals de progrés y de justicia, principis republicans y autonomistes.

El sentiment deslliurador de Solidaritat catalana ha arribat fins aquí y'ns ha reunit a tots els republicans federals y catalanistes, en la defensa de la candidatura del senyor Carner. Però per les excepcionals qualitats del nostre candidat, encara que la Solidaritat catalana no s'hagués fet, nosaltres hauriem sapigut formar la solidaritat vendrellenca pera anar a la pròxima lluita electoral y treure triomfant el nom del que ha d'esser nostre diputat. (*Aplaudiments*).

A continuació explica el senyor Gay els treballs realisats pera arribar a un acord tots els republicans del districte pera la confecció de la candidatura, de la qual explicació se'n dedueix la mala fe y les ganes d'imposarse d'alguns republicans que no han volgut acceptar la candidatura del senyor Carner y que ara presenten la del lerrouxista senyor Valentí y Camp.

Acaba cedint la presidencia del miting, en mitg de grans aplaudiments, al candidat senyor Carner.

Senyor Antich

Aquest orador feu ús de la paraula a continuació en nom del Centre Catalanista del Vendrell.

Saludo — digué — a nostre candidat don Jaume Carner y als oradors forasters que l'han acompanyat y que honren nostra vila, tots bons lluitadors de la democracia, de la llibertat y de l'autonomia. Y saludo també a tots els assistents a l'acte, els que han de tenir present que hi ha que acabar ab el vergonyós caciquisme que pateix nostre districte y que ara tenim una bona ocasió ab les eleccions. Voteu tots la candidatura del senyor Carner, que es votar per la llibertat y per Catalunya y a la vegada per la dignitat del districte del Vendrell. (*Aplaudiments.*)

Senyor Vidal

Tot seguit s'aixeca pera parlar aquest orador, president del Comitè local Federalista.

Abans de venir aquí—comensa—he rebut un gran plec de fulles que ha fet escampar el candidat dels republicans dissidents, senyor Valentí y Camp y que contenen un plec de falsetats explicant a la seva manera les negociacions verificades entre'ls republicans del districte pera elegir el candidat del Vendrell.

En aquestes negociacions no's tractava pas de nomenar per democràtica avant-votació un candidat dels republicans, sinó que alguns elements que's diuen republicans volien arrencar de nosaltres y de nostres amics una declaració previa d'adhesió o oposició al moviment de Solidaritat catalana.

Y com això no era procedent ni democràtic, ens vegerem obligats a retirarnos de la assamblea en que's feren aquelles negociacions. Consti, donc, que en aquestes eleccions tenim els republicans assegurada la victoria y que han volgut impedirla individus que diuen defensar la Democracia y la República. Però nosaltres, els liberals y'ls lluitadors de sempre a pesar de tots, farem vèncer les nostres idees progressives y llibertadores, en la persona de nostre dignissim candidat don Jaume Carner. (*Grans aplaudiments*).

Immediatament dirigí la paraula al públic el regidor federal de Tarragona

Senyor Heden

Jamai com ara—digué aquest orador—se han presentat clares les eleccions a la nostra terra. D'un costat hi està Catalunya, de l'altre el Govern, el seu enemic. Mercès an aquest gran sentiment de Solidaritat hom comprès que'l nostre enemic no estava a Catalunya ni entre'ls homes d'altres partits contraris al règim. Ara hem entès que'l nostre enemic està a Madrid y que la salvació està entre nosaltres.

Pera això cal fer una ben estreta solidaritat ab tots els homes de cor que vulguin anar contra'l sistema imperant. Y noteu que la nostra Solidaritat actual no es pas única ni sola en la historia dels pobles. Per medi de solidaritats realisem casi tots els actes de la vida y'ls fills de Catalunya han fet moltes solidaritats davant dels seus enemics pera salvar a la patria de perills de tota mena.

Cal que duri y que s'afermi més entre vosaltres aquesta solidaritat que haveu realisat pera fer triomfar a don Jaume Carner. Es aquest una gloria del vostre districte y un home eminent per la seva integritat y inteligencia. Fixeuvos, en cambi, en els altres candidats. L'un es l'Alegret, el maurista y dinàstic Alegret, del qui estan encara ocultes les condicions que pugui tenir pera esser diputat. L'altre es en Valentí y Camp que, restant vots al vostre candidat y impedint que vagi a les Corts un lluitador de tanta empenta, fa'l joc a la monarquia y al Govern. Després de això crec que ja no es necessari que us recomani la candidatura del senyor Carner, perquè ja sé que la votareu tots unànimement. (*Grans aplaudiments*).

Senyor Caballé Goyeneche

Després parlà aquest distingit orador de Tarragona.

No vinc a defensar ni a recomanar la candidatura den Carner, perquè tractantse d'un home com ell, esperit cultivat y un dels capdevanters del moviment intelectual català, sobren les meves recomanacions. Ademés, jo sé que vosaltres, els vendrellencs, podeu donar consells y exemples als tarragonins. Jo així ho crec y ho he dit en lletres de motllo fa molt temps, y he afegit que si Tarragona vol salvarse no té altre remei que imitar el vostre esperit pràctic y'l vostre amor al treball.

Jo vinc a defensar als republicans de La Segarra d'una imputació que se'ls hi ha fet y que crec completament falsa. S'ha dit que aquells bons republicans combatran la candidatura den Carner. Y jo respono que això no es veritat, perquè he parlat ab prestigiosos republicans d'aquella comarca que m'han assegurat lo contrari y ademés perquè conec la bona fe, el desinterès y l'integritat de aquells bons ciutadans, tot lo qual ha d'impedirlos treballar pera que no vagi a les Corts un home que tant pot treballar per la causa de la llibertat com es en Carner.

La Solidaritat es un moviment fondament revolucionari y antidinàstic al qual no es possible que s'hi oposin els demòcrates de La Segarra, com no s'hi oposarien, si visquessin, els Palau y Generés, els Güell y Mercader, els Albós y tants altres ilustres republicans, avui difunts, de la nostra provincia. (*Perllongats picaments de mans*).

Senyor Llorens

En nom de l'Unió Catalanista parlà a continuació aquest entusiasta nacionalista.

Saludo a tots—manifesta,—lo mateix als republicans com als monàrquics, lo mateix als reaccionaris com als radicals, perquè en tots veig catalans y per consegüent germans meus.

Pera convenceus de que la Solidaritat es bona, no empleiaré més que un dels arguments, entre'ls molts que us podria exposar. Veieu els que la combaten: en Maura y en Lerroux; així no's pot dubtar que la Solidaritat es bona. (*Grans aplaudiments*)

En aquesta lluita que la Solidaritat ha plantejat, se tracta de veure qui vencerà, si Catalunya o'ls governs que l'oprimeixen ab lleis de jurisdiccions, ab mesures d'excepció y ab campanyes periodístiques. Es necessari que'l nostre poble's redressi y demostri esser digne, lluitant ab l'arma legal que té a les mans, la candidatura, anant a votar a l'home digne que coneix el districte y parla la nostra llengua y participa dels nostres sentiments. (*Aplaudiments.*)

Y fora prou una sola consideració pera anar a votar al senyor Carner. La de que si tenim dignitat no podem anar a votar a homes que defensin el servei militar obligatori, a homes que troben bé que us preguin als vostres fills quan comensen a sentir la vida, pera donàrloshi eines de matar germans y pera allunyarlos dels hàbits de treball que vosaltres els hi heu inculcat. (*Més aplaudiments.*)

Seguidament s'aixecà pera fer ús de la paraula el

Senyor Cubera

Aquest tros hermós de la terra catalana—comensa dient l'eloqüent orador—se troba en un moment decissiu de la seva evolució; en un moment apropriat pera ensorrar el caciquisme y pera fer eixir gloriosa l'efectivitat de la seva representació. Heu de portar a les Corts, en lloc d'un vasall den Maura, d'un servidor den Maura, a un patrici eminent, advocat distingit, nacionalista y republicà de tota la vida, a don Jaume Carner. (*Ovació.*)

L'èxit den Carner es el comensament de una nova vida pel districte, es l'imposició del treball y del talent sobre'ls cuners y els catalans a mitges que surten candidats comprant el vot dels seus electors. (*Picaments de mans.*)

No es possible que aquesta comarca voti a homes servadors del règim que, després de perdre la major part de lo que constituia nostre patrimoni, ens vol arrebassar els nostres drets y barrar la marxa triomfal del nostre poble.

El centralisme modern, fill llegítim dels jacobins francesos, es el principal enemic de Catalunya. Ell permet que desde Madrid se fassi y desfassi de la nostra vida, que tinguin altres el dret—dret que ningú ha pogut donàrloshi—de manar y disposar de les nostres coses y que nosaltres, a la fi, no vinguem á esser més que uns masovers de la gent de Madrid. (*Aplaudiments.*)

Això s'ha d'acabar. La força de l'autonomia ens ha ajuntat pera fer resorgir d'aquest podrimener de la vella política espanyola una nació culta y forta, que sàpiga juntar el seu passat gloriós ab els avensos y les llibertats actuals.

Y tornant a parlar de la qüestió electoral, jo recomano a tots que no deixin de votar la candidatura de don Jaume Carner. Lo mateix l'han de votar els conservadors que'ls radicals; aquells per l'amor que deuen tenir a les coses velles y aquests perquè ni ab la llanterna de Diògenes se trobaria un home que portés en son sí un tant gran fons de democracia y llibertat.

Nosaltres no som com aquells que anuncien la revolució a plasso fixo; però som també revolucionaris. Nosaltres l'anem fent la revolució, no destruint ni cremant Barcelona pels quatre costats, sinó edificant y construint, com ensenyava l'immortal Pi y Margall. (*Ovació.*)

Nosaltres no volem que l'Estat tingui dret a absorbir les nacions y'ls individus; volem, pel contrari, que aquests se fassin un Estat segons les seves necessitats y conveniencies. Veieu, donc, qui es més revolucionari; nosaltres que volem crear y sanejar o els que volen cremar y destruir; nosaltres que volem una República de vida o els que volen una República de mort. (*Més aplaudiments*).

Acabo, vendrellencs, dientvos que aprofiteu l'ocasió pera portar a les Corts un home que, com en Carner, pugui honrar el vostre districte y defensar les vostres idees y interessos. (*Se repeteixen els aplaudiments*).

Senyor Hurtado

Aquesta visita que avui us faig—diu el senyor Hurtado—me recorda altres visites y altres campanyes que porto fetes ab vosaltres. Avui us vinc a visitar pera dirvos que voteu a don Jaume Carner.

Jo no voldria parlarvos desde aquí; jo voldria baixar entre vosaltres y convèncerus de la necessitat de que tots el voteu.

En Carner es un dels homes que té més dret a representar l'actual moment de Catalunya al Parlament. Y no basta que l'aneu a votar. L'heu de fer diputat, perquè de lo contrari contraurieu vosaltres y nosaltres també una gran responsabilitat davant de Catalunya. Perquè an en Carner se l'ha pregat que acceptés l'anar en candidatura per Barcelona, ja que es d'altíssima conveniencia pera nostra patria que tingui un lloc segur en les Corts espanyoles. Y ell, que abans que tot estima'l seu districte, quan ha vingut l'hora suprema de la lluita, ha volgut venir entre vosaltres, els seus amics, a lluitar per la llibertat y per Catalunya. (*Sorollosa ovació.*)

Vosaltres, pera fer el contrapès dels vots que altres candidats puguin comprar o adquirir valentse de l'inconsciencia de part d'electors, heu de donar tot el cens, sense que hi falti una dotzena de vots, an en Carner. Recordeu que's tracta de que surti diputat. (*Mostres d'aprovació.*)

Y qui hi ha contra la candidatura den Carner? L'Alegret, del qui sols sé que es un notari que fa riure, y en Valentí y Camp. An aquest si que'l conec; es del meu poble, hem estudiat junts, y si ara'l veia per aquí li diria que encara'm fa riure més que l'Alegret. (*Rialles y aplaudiments.*)

S'ha dit que la Solidaritat es separatisme. No hi ha res, ciutadans, més lluny de la veritat. Perquè'l moviment solidari no té res de separatista; pel contrari, té com a finalitat suprema fer una Espanya nova, una patria gran que pugui tornar a esser quelcom en el concert de les nacions civilisades. Aquests que diuen que nosaltres constituim un perill, son davant de la nostra opinió sols hi oposen la seva tasca de perturbació, una negació completa.

La nostra situació es avui la lluita dels que volem viure y dels que sols volem governar; perquè'ls nostres enemics no tenen afirmacions que oposar a les nostres afirmacions, no volen més que governar y disposar del pressupost. (*Aplaudiments.*)

Acabo, senyors, recordantvos altra vegada la responsabilitat que contraurà'l districte del Vendrell, si no porta al Congrés a persona que tant bé pot ferhi pera Catalunya, a don Jaume Carner. (*Grandiosos aplaudiments.*)

Senyor Suñol

L'hora es avensada—comensà dient aquest eloqüent orador—vosaltres y nosaltres estem ansiosos pera sentir el discurs del candidat, y per això jo sols us diré dues paraules.

Es indiscutible que'l moviment de Solidaritat s'escampa; hi ha encara, per això, comarques ont se senten dubtes sobre la finalitat y sobre la moralitat d'aquest moviment nacional. Jo espero que aquests dubtes se desvaneixeran completament en les properes Corts.

Observeu que abans tothom estava apartat de la vida pública y que ningú volia saber res en política. Això feia que fos una gran mentida tota la vida política espanyola; ho era'l Parlament, ho era'l sufragi y ho eren una pila de manifestacions de la vida nacional. (*Aplaudiments.*)

Aquesta gran ficció ha durat fins que Catalunya, treballadora y acostumada a les realitats de la vida, ha portat el seu esperit pràctic, positiu a la vida pública d'Espanya. La Solidaritat es la que més ha contribuit an aquest fi y jo crec que tots els arguments que en contra d'ella s'exposen, tendeixen a impedir aquesta sanitosa intervenció del poble en la cosa pública.

La política no ha d'esser pas una intransigencia continua, sinó una ajuda continua. Per això devem solidarisarnos sempre que volguem aconseguir algun bé ab tots aquells que volent lo mateix, poden ajudarnos. En la vida pràctica hi ha una multitut de fets dels que podreu treure exemple de solidaritat. Certament, jo no crec que cap car í rebutgi l'apoi d'un republicà quan se li cremi la casa. Donc en el fons d'aquesta acció tant senzilla hi ha l'argument primer a favor de la Solidaritat.

Y ara jo us recomanaria la candidatura den Carner, si no hi hagués una consideració de caràcter personal que m'ho priva. La meva amistat ab en Carner es íntima, es gran; pue dir que es una de les més grans afeccions de la meva vida, y tot quan jo us digués semblaria dictat per aquesta amistat. No es solament l'orgull de la vostra vila en Carner, ho es també de Barcelona, ont compta ab innombrables simpaties, fins entre'ls seus enemics. En Carner es un home de grans condicions, íntegre, d'un pensament serè y dotat de gran activitat; ha sigut regidor de Barcelona y estima molt a la nostra ciutat, compendi y resum de Catalunya, fornal ont se laboren totes les idees del nostre poble; però mai l'ha volgut representar en les Corts, alegant que'l seu lloc d'honor en els dies de lluita, era aquí a la seva patria, entre vosaltres, els amics seus. (*Aplaudiments.*)

Jo us demano, donc, en nom de Barcelona, en nom dels vostres propris interessos y fins en nom de Catalunya, que necessita en aquest moment l'esfors dels seus fills més ilustres, que no deixeu de votar la candidatura de don Jaume Carner.

Una sorollosa ovació aculli el final del discurs del senyor Suñol, ovació que's reforsà extraordinariament a l'aixecarse el

Senyor Carner

Jo agraeixo a tots vosaltres—digué—y als amics nacionalistes y republicans de Barcelona y Tarragona, les manifestacions de simpatia que m'han fet. Jo les agraeixo profundament y us dic que elles m'han commogut d'un modo extraordinari.

Jo he de comensar per evocar un record personal. Fa anys, casi desde que vaig tenir l'etat necessaria, els amics meus del Vendrell me demanaren diferentes vegades el meu nom pera anar en candidatura, petició que jo no havia atès mai. Però ara quan Catalunya s'arma, quan arreu de la nostra patria desde'l Pireneu fins a les nostres assoleiades platges tarragonines retruny el crit de guerra, jo he cregut que'l meu lloc d'honor era aquí ab vosaltres y jo us ho donat gustós el meu nom. (*Ovació extraordinaria.*)

Nosaltres tenim l'immensa desgracia de que un fill d'aquesta vila, ab regals y ab diners y ab tota mena de medis ilícits, ve usurpant la representació del districte.

Donc bé, jo dono'l meu nom en holocauste pel meu districte, y si un fill del Vendrell ha corromput y ha desmoralisat el sufragi dels seus conciutadans, un altre fill del Vendrell farà regnar la moralitat en les eleccions... (Ovació extraordinaria que no deixa sentir les darreres paraules de l'orador.)

A continuació llegeix el senyor Carner un telegrama publicat fa dies per casi tots els periòdics, en el que l'Alegret fa afirmacions de compres de vots que pensa realisar pera combatre a l'orador, al qui, per les idees que professa, califica de perillós.

Jo un home perillós!—afegeix el senyor Carner.—Pels Alegrets y pels Mauras sí que ho vull esser perillós; vull esser un perill fins a tirar a terra el règim que ells aguanten. Se parlava en el telegrama de diners y d'auxilis del Govern; jo no'n vull d'això. A mi'm basta ab vosaltres, ab el pit del poble, pera anar a la lluita. (*Grans aplaudiments.*)

Extranyareu que jo, contra la meva costum personalisi en el meu discurs. Però es perquè jo, amics meus, no tinc idees davant meu. Per un costat hi tinc un sac ple de diners; per l'altre una conxorxa indigna. Y jo vos ho demostraré que hi ha conxorxa.

Un amic meu, en la fosca de la nit, sentí el final d'una conversa sostinguda per l'agent del qui's diu candidat republicà, per una persona molt parenta de l'Alegret, potser l'Alegret mateix y per un altre que també treballa això de les eleccions. Un d'ells dirigintse a un altre que sembla contrari seu en la lluita electoral, digué: «ens cal treballar molt, perquè sinó en Carner ENS *donarà un disgust.*» Què vol dir, vendrellencs, aquest *ens donarà un disgust?* No vol dir que'l disgust els hi havia de donar a tots dos? Així donc, treballen junts, així donc les dues candidatures són una mateixa cosa. Però encara hi ha més. El mateix Valentí Camp digué a un altre regidor republicà de Barcelona, y això estic autorisat pera dirho:

«Jo no sortiré pas; però impediré que surti en Carner.» Juntem aquesta frase ab aquell final de conversa y crec que ningú podrà dubtar que hi ha aquella conxorxa indigna de que us parlava.

Y ara, conciutadans, permeteume que fassi algunes declaracions que crec necessaries, malgrat lo avensat de l'hora y lo molt que us hem cansat. Jo soc nacionalista, demòcrata y republicà. Y del mateix modo que crec vituperable que's fingeixin idees que no se senten pera aconseguir una acta, també crec vituperable que s'amagui alguna d'aquestes idees. Aquests són els ideals que he professat tota la vida y en els quals ara aquí davant de vosaltres solemnialment me ratifico. Y formo part ademés del moviment de Solidaritat catalana, fase transitoria y circumstancial de l'evolució nacional de Catalunya, perquè ningú m'ha demanat a l'ingressarhi que abdiqués d'aquestes idees democràtiques y republicanes. (*Aplaudiments.*)

Y jo us haig de dir que no crec que poguem aconseguir la llibertat dels catalans sense aconseguir la llibertat de Catalunya; les dues llibertats van juntes y per això jo soc alhora nacionalista, republicà y solidari. (*Picaments de mans.*)

Jo no us faré ara, després de manifestarvos les meves idees, promeses d'aquestes que fan certa mena de candidats. Jo us prometo defensar els interessos del districte y us prometo també, això sí, no posar en ridícol el vostre districte. Jo us redimiré d'aquesta idea grotesca que va unida al districte del Vendrell. (*Grans aplaudiments.*).

Y ara deixeu que compleixi un dever de cortesia. Jo, en nom de tots els vendrellencs, remercio als oradors nacionalistes y republicans per l'honra que'ns han fet de venir an aquest acte. Y jo'ls hi dic que hi confio ab aquest poble del Vendrell, que hi compto ab el concurs d'aquests ciutadans que senten fondament les idees liberals y autonomistes.

Y ara a vosaltres, vendrellencs, us haig de dir que si jo surto derrotat no us faltaran diputats dignes. Entre'ls que us han dirigit la paraula n'hi han algunes que imprescindiblement han d'anar a les Corts; ells seran gustosos els vostres diputats.

Vaig a acabar. Anem a comensar una acció difícil, una campanya formidable. Jo estic disposat a lluitar ab braó, estigueuhi també vosaltres y no dubteu que la victoria serà nostra y podrem soterrar per sempre més el vergonyós caciquisme del vostre districte. (Llargs y sorollosos aplaudiments aculliren les darreres frases del brillant discurs del senyor Carner).

L'acte's donà per acabat seguidament y poc a poc el públic, vivament impressionat pels discursos pronunciats, anà desallotjant el local.

El candidat, els oradors y bon nombre de amics se dirigiren desde la sala del Tívoli a la fonda del Centre, ont se'ls serví un esquisit dinar.

A les primeres hores de la tarde tornavem cap a Barcelona. Ja en el tren, evocant en nostra imaginació la simpàtica vila del Vendrell, ab son aspecte endressat, ab son seguit feinejar y les seves esplèndides dònes, present encara en nosaltres l'entusiasme y'l civisme de que haviem sigut espectadors, pensàrem en aquells versos den Josep Carner, que expressen tant justament l'impressió del qui abandona la capital del baix Penadès:

Adéu, vila regalada,
adéu, vila del Vendrell,
qui fas una olor mesclada
de garrofa y vi novell...

Miting a Malgrat

Era tanta l'espectació que havia despertat l'anunciat miting de Solidaritat, en el qual havia de tenir lloc la presentació del candidat per aquest districte, don Eduard Calvet, que un quart abans d'arribar el tren que tenia de portar de Barcelona a dit senyor y als oradors del miting, l'estació d'aquesta vila estava ja invadida per una gran generació que desitjava donar an aquell senyor la benvinguda.

A les dotze entrà'l tren en agulles y esclatà sobtadament un sorollós y llarg aplaudiment barrejat ab crits de: Visca nostre diputat! Visca Catalunya! y Visca la Solidaritat!

Baixà del vagó el senyor Calvet, rebent abrassades y felicitacions d'aquell estol de entusiastes solidaris de Malgrat, entre'ls quals hi havien nodrides comissions de Arenys de Mar, Santa Susagna, Tordera y Blanes.

Tots els reunits, acompanyats d'altres malgratencs que esperaven fòra de l'estació, se dirigiren al teatre Tívoli, ont a la tarde hi devia tenir lloc el miting. Arribats an aquest local, el president del Centre Autonomista Malgratenc presentà ab breus paraules an els allí reunits al candidat don Eduard Calvet. El senyor Calvet feu ús de la paraula expressant la seva satisfacció al veure que havien acudit a saludarlo ciutadans de tots els estaments de Malgrat.

La Solidaritat catalana — afegí — també aspira a veure reunits a tots els bons fills de la terra, sense distinció d'idees polítiques, pera defensar els interessos y la dignitat de Catalunya.

Jo us saludo coralment a tots y us prometo que si els vostres vots me porten al Congrés, haig d'esser en tots moments un decidit defensor dels interessos econòmics del districte y lluitar ardidament pera que prompte sigui un fet l'Ideal ab que tots somniem: la consecució de l'autonomia pera nostra Catalunya. (*Gran ovació.*)

Acabat aquest acte, la comitiva's dirigí al local del Cinematògraf de Malgrat, ont devia servirse'l banquet ab que'l Centre Autonomista Malgratenc obsequiava al candidat y oradors que tenien de pendre part en el miting.

Prengueren seient al voltant de la taula prop de cent comensals. El senyor Calvet ocupà la presidencia, tenint a sos costats al president del Centre Autonomista senyor Onofre Viada, als senyors Massons, Cerdà y Joan de Garriga, y als oradors senyors Muntanyola, Companys, Ruiz Casamitjana y Mas.

No hi ha que dir ab quanta animació transcorregué'l dinar; era casi bò'l tema de totes les converses la propera lluita electoral, manifestantse casi tothom unànim en assegurar el triomf de don Eduard Calvet sobre'l cacic Sagnier, afirmant alguns, coneixedors del districte, que'l triomf no pot tenirse per descomptat, sinó que serà més esplèndit de lo que's pot esperar.

Al destaparse'l xampany pronunciaren eloqüents brindis els senyors Viada, Muntanyola y Calvet, que foren rebuts ab grans aplaudiments.

El miting

L'espaiosa sala del teatre de Malgrat, de la qual se tragueren les cadires pera que tingués més cabuda, a l'hora de comensar el miting estava totalment ocupada per una gernació que no baixaria de dos mil persones.

Un jardí immediat a dita sala estava també en part ocupat.

A l'aparèixer els oradors y'l candidat en l'escenari, foren saludats ab una gran ovació.

El senyor Viada presentà ab breus paraules al senyor Calvet, cedintli la presidencia. Aquest, seguidament, donà la paraula al

Senyor Mas

Aquest jove orador tradicionalista s'expressà així:

Solidaritat catalana es l'afirmació potent de tot un poble que, sentintse fort, no's resigna a sucumbir, y a la vegada una protesta contra un règim que'ns ha portat a la miseria y a la deshonra. (*Aplaudiments.*)

Aquest moviment aspira a matar al caciquisme y a acabar ab aquest centralisme embrutidor que, impotent pera fer cap obra d'avens y cultura elabora, en cambi, lleis com la de les Jurisdiccions, que es una ignominia pera'ls polítics que l'han promulgada y una vergonya pera'l poble català, contra qui ha anat dirigida. (*Grans aplaudiments.*)

La Solidaritat catalana està fent ja indubtablement una gran obra de cultura política, com se pogué apreciar en les festes de l'Homenatge, obra de gran trascendencia pera nostra patria, ja que es el primer graó pera arribar a fruir l'Autonomia que tots els catalans volem.

Es per això que jo no dubto que tots votareu la candidatura de Solidaritat, ja que, fentho així, voteu per l'autonomia de nostra aimada Catalunya. (*Ovació.*)

Senyor Quilis

Aquest propagandista de la Joventut Federal pronuncià'ls següents paragrafs:

La Solidaritat catalana es un aplec de partits polítics que en hores d'angoixa pera nostra terra ajuntaren sos esforsos pera defensar la dignitat de Catalunya ofesa per una llei injusta.

Tots els que estem dintre d'aquest patriòtic moviment seguim mantenint nostres respectius ideals polítics, però per damunt d'aquests hi posem els sagrats interessos de la patria. (*Molts aplaudiments*).

En nom, donc, d'aquests interessos jo vos exhorto a votar la candidatura de don Eduard Calvet, que com totes les de la Solidaritat, sintetisa'ls ideals patriòtics de tot el poble català. (*Grans aplaudiments*).

Senyor Ruiz Casamitjana

Porta la representació del Centre Nacionalista Republicà, expressantse com segueix:

La Solidaritat catalana té com a immediata missió l'extirpar el caciquisme, aquest caciquisme embrutidor que havent ja sigut foragitat de Barcelona y d'altres ciutats de Catalunya s'ha refugiat a les comarques, ont ja tampoc li queda gaire temps de vida, perquè el crit de guerra donat a Barcelona ha repercutit ja en totes les encontrades de nostra terra y tota Catalunya's disposa a combàtrel. (*Aplaudiments*).

L'obra de la Solidaritat catalana es essencialment revolucionaria. Aital afirmació sols gosen a contradirla'ls que creuen que la revolució pot ferse sortint de Madrid en tercera, pera viatjar després en *sleeping-car*, anant cap a l'internacionalisme, però quedantse a mitg camí pera viure ab l'esquena dreta, xuclant la sang dels infelissos obrers... (*grans aplaudiments*), y'ls que també's pensen que's fa la revolució posantse *l'ànima als llavis*, quan no's té ànima ni llavis pera altra cosa que pera pronunciar mots despreciables. (*Gran ovació*).

A Barcelona hi havia qui recomanava als seus adeptes que anessin a votar ab la papereta a una mà y un revòlver a l'altra; jo no us aconsellaré semblant cosa: aneu sí a votar ab la papereta a una mà, però l'altra posseuséla damunt del cor y dediqueu un carinyós record an aquell polític espanyol que, fent promulgar la llei de les Jurisdiccions, ha lograt que tots els catalans, deixant de banda les petites diferencies que'ns separaven, ens apleguessim en aquest hermós moviment de Solidaritat catalana que ha d'esser la salvació de Catalunya. (*Ovació*).

Senyor Mayolas

El president de la Junta electoral del districte de Canet de Mar, pronuncià'l següent parlament:

El candidat de Solidaritat catalana aquí present, no es un de tants candidats *cuneros* que s'arrosseguen pels ministeris pidolant actes o que van darrera'ls electors demanantlos el vot com si's tractés d'una almoina.

Don Eduard Calvet no ha demanat al districte que'l fes diputat; ha sigut el districte'l que unànimement l'ha proclamat son candidat.

Y ho hem fet així perquè estem convensuts de que ningú com ell està tant identificat ab el districte d'Arenys de Mar y ningú com ell defensarà sos interessos morals y materials al Congrés.

Desde la meva infantesa he sigut republicà; sempre he lluitat pera fer triomfar en aquest districte la candidatura republicana; però mai he pogut fruir del triomf, perquè'l caciquisme, ab les seves males arts, ens ha robat el vot; ara que se'ns presenta una ocasió pera foragitar un cacic, no perdem, republicans, l'ocasió y votem com un sol home a don Eduard Calvet, pensant que si bé donem nostres vots a una personalitat que tal volta no està absolutament identificada ab nostres idees, no hi ha cap dubte que tractantse de una persona digna y aimanta de Catalunya, defensarà ab energia les aspiracions de la terra. (*Ovació*).

Senyor Companys

Ens ha reunit aquí un mateix sentiment de amor a Catalunya, que posem per damunt de tot interès de partit.

El moviment de Solidaritat catalana no representa l'abdicació de cap de nostres ideals, sinó pel contrari, una major tolerancia entre tots els partits polítics que l'integren; tolerancia que precisament ha de beneficiarlos, puix a favor d'ella serà molt més fàcil la propaganda noble y honrada dels ideals de cada un d'ells. (*Aplaudiments.*)

La Solidaritat catalana es un moviment fondament revolucionari, una revolució vera; no a la manera dels que fingeixen creure que aquesta pot esser obra d'una sola classe social, sinó la que fa tot un poble quan rebelantse contra sos opressors està disposat a arribar a la consecució de sos ideals. (*Grans aplaudiments.*)

Senyor Rabassa

Mai havia intervingut en política perquè sentia una invencible repugnancia vers ella; però jo, com tants altres, al veure en la Solidaritat catalana, no una aspiració política ab programa tancat, sinó un moviment regenerador que vol llibertar a Catalunya del centralisme y del caciquisme no he pogut negar el meu concurs a obra tant patriòtica, com deuen fer tots els catalans que estimin a sa terra. (*Aplaudiments*).

Aneu a votar ab entusiasme com faré jo la candidatura de Solidaritat catalana, pensant al ferho així que voteu per la salvació y la autonomia de Catalunya. (*Aplaudiments*).

Senyor Fusiañela

Catalunya, aquesta terra que fou en temps llunyans mestressa del mar llatí, que portà sa civilisació a l'Orient y donà lleis al món, resta avui esclavizada, víctima de lleis despòtiques que de mica en mica han anat restantli tot quant li era propri. Y per si tot això no fos ja prou, havent sigut els catalans víctimes d'atentats incalificables, els governs centralistes, en lloc de donar una satisfacció als atropellats, promulgaren la llei de Jurisdiccions, que no es més que una mordassa ab la que se'ns vol privar de que propaguem nostres aspiracions autonomistes. (*Gran ovació.*)

Solidaritat catalana acabarà ab tanta vergonya evitant que ab els vots de diputats imposats desde Madrid se falsegi la voluntat del poble; Solidaritat catalana farà diputats que siguin pel contrari expressió de sa voluntat y que defensin en el Parlament espanyol els interessos y l'autonomia de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

El moviment de Solidaritat catalana es una verdadera revolució, però no una revolució feta utilisant les armes que fereixen y maten, sinó ab les armes de la paraula, de la raó y de la justicia que són les úniques que utilisen en les lluites polítiques els països que van a la devantera de la civilisació y de l'avens. (*Ovació.*)

Senyor Calvet

Al disposarse a fer ús de la paraula el digne candidat pel districte d'Arenys de Mar, esclatà una sorollosa ovació. Apaibagats els aplaudiments, el senyor Calvet digué:

Si'ls vostres vots, com jo espero, me porten al Parlament, me proposo esser allí un ferm defensor dels interessos materials del districte.

El meu programa en la qüestió econòmica consisteix en la defensa del treball nacional que comprèn lo mateix l'industria que l'agricultura.

Jo treballaré ardidament pera la consecució de disposicions legals que evitin l'exportació de primeres materies y desenrotllin, en cambi, les industries del país; pera que s'instauri a Barcelona la zona neutral, pera que s'inspirin els aranzels y tractats de comers en un règim proteccionista que fomentin la riquesa de Catalunya. (*Grans aplaudiments*).

Y jo seré en tota ocasió un decidit defensor de l'autonomia de Catalunya. (*Ovació.*)

Catalunya reuneix totes les condicions característiques d'una nacionalitat. Té lleis, costums, historia y llengua propries. Les seves conquestes arribaren fins a l'Orient. Té, donc, dret a esser respectada y a que li sigui regoneguda l'autonomia integral. (*Grans aplaudiments.*)

Acabaré demanantvos que voteu la candidatura de la Solidaritat, perquè la Solidaritat catalana sintetisa els ideals que avui bateguen en el cor de tots els catalans, ideals d'amor a la llibertat, a l'avens y a la justicia. (*Una gran y sostinguda ovació coronà aquestes paraules, sentintse crits de ¡Visca'l nostre diputat! y ¡Visca Catalunya!*)

Després de l'acte

Acabat el miting, el senyor Calvet, seguit d'una gran gernació, anà a l'estació a despedir als oradors que tornaven a Barcelona. La sortida del tren fou saludada ab nous aplaudiments y aclamacions.

El senyor Calvet y'ls senyors que formen la Junta electoral del districte d'Arenys de Mar, pujant en tartanes se dirigiren al veí poble de Santa Susagna, ont foren rebuts ab les mateixes manifestacions d'entusiasme que a Malgrat.

Acabarem aquesta ressenya consignant que de la jornada d'ahir a Malgrat, ne traguerem l'impressió de que don Eduard Calvet, en lloc d'anomenarse candidat, pot dirse ja diputat per Arenys de Mar.

La Solidaritat catalana es en aquest districte mestressa de totes les voluntats.

Miting a Valls

L'arribada que'ls seus futurs electors tributaren al candidat proclamat per Solidaritat catalana pera lluitar en les properes eleccions generals pel districte de Valls-Montblanc, don Manuel Raventós, fou veritablement entusiasta y grandiosa, revestint caràcters de verdadera solemnitat. Y fou també reveladora de dues coses: de l'enèrgic desvetllament d'un poble, irat per les constants, imperturbables vergassades del caciquisme y de lo febles que són tots els murs que's volen oposar al pensament y al sentiment d'un poble.

Y que'l poble del districte de Valls, pensa y sent ja, ab plena conciencia, ne donà bella mostra ahir ja en les estacions properes de Valls, com les de Vilabella y Nulles, una gentada d'entusiastes que saludava l'aparició del tren que conduïa al senyor Raventós y les demés persones que desde Barcelona l'acompanyaren (entre'ls que que hi havia el cronista d'El Poble Català) ab frenètics picaments de mans acompanyats de grans visques a la Solidaritat y a Catalunya, omplia de gom a gom els andens.

Y quin efecte li devien produir aquells entusiasmes al gran cacic del districte, «el ojito derecho» de l'olímpic Maura, don Salvador Canals, que tingué la... *ocurrencia* (d'alguna modo l'hem de calificar) d'agafar el mateix tren, convenientment custodiat per la policia, pera anar a Montblanc a recordar sens dubte les seves passades grandeses?

Per cert que aquest acte den Canals, de verdadera provocació al poble, se n'anà de poc que no li costés car. A la serenitat y cultura del nostre poble, que, gegant, despreciá els ridículs matonismes dels *tartuffes* de tota mena, se degué tant sols que'l senyor Canals no rebés ahir, dels que considera feudataris seus, una bona y merescuda lliçó.

Però... deixem l'explicació del fet per quan li toqui el torn, que no val la solemne ridiculesa comesa pel senyor Canals ni'l més petit comentari, perquè ella mateixa els exclou tots els comentaris.

L'arribada

Hem dit que una gentada omplia de gom a gom les estacions properes a la del terme

del viatge. Còm podrem, donces, medir, ab una paraula, o en totes les paraules que volguessin empleiar, lo que hi havia a Valls? Mireu el cens de la població y agafeulo d'un plegat y inquibiulho, si podeu, a l'estació y a tota la seva esplanada, y la trobareu completa aquella gentada. Mai, potser, haurà pogut dirse tant veritablement, aquella frase tant vella, tant gastada pels cronistes: «tot el poble hi era».

Haurem ara, també, de descriureus l'entusiasme d'*aquest* poble? Les paraules del cronista podrien sonarvos a buid y ell, que serva tota l'intensa emoció que li produí aquella aclaparadora manifestació de l'existencia y la voluntat d'un poble, deixa'l poble que *sentissa* a ell mateix, remercii esplèndidament, magnanimament, la seva paraula.

Y ara'l cronista, pera asserenarse quelcom d'aquell entusiasme, que podriem calificarlo de *positiu*, ab que'l va fer seu el del poble al saludar al seu candidat, al seu únic candidat el senyor Raventós, vol explicarvos aquell altre entusiasme, que podriem també nomenarlo *negatiu*, que li produí aquell fet que hem comentat.

Serà suficient dir, pera explicarho, que apaibagats quelcom els aplaudiments y 'ls visques que la presencia del candidat per la Solidaritat catalana feu aixecar de tota aquella gentada, y apareixentse la seva remor ab lo que *lo altre* produí, una xiulada estrident, eixordadora, trencà l'aire. La llei del contrast s'era feta violenta...

Era que la nova de que en aquell mateix tren hi anava (convenientment custodiat per la policia, com hem dit,) l'home execrat per tots aquells pensaments y maleit per tots aquells cors, don Salvador Canals, corrè ràpidament per tota aquella gentada. Sortosament, la curta parada del tren y la serenitat de la majoria, evitaren que'ls més impulsius, potser també'ls més castigats pel caciquisme, portessin la seva protesta a un altre genre de manifestació.

Sortosament el tren s'allunyà y, recobrada la serenitat, l'ovació que novament esclatà esvaí aquell núvol d'odi y ajuntà altre cop els cors en un sol amor: a Catalunya, y en un sol crit expressiu del mateix: un visca a la Solidaritat catalana.

Al Centre d'Unió Republicana

Aleshores s'organisà una imponent manifestació, al davant de la qual anaven el candidat senyor Raventós, els diputats senyors Corominas y Bertran y Musitu, que arribats a Valls el dia anterior, l'arribada dels quals inicià les manifestacions d'entusiasme en la ciutat, anaren a rebre als vinguts, el senyor Roig y Pruna, representant del Centre Nacionalista Republicà, les personalitats més sobresortints de la comarca y representacions de tots els pobles de la mateixa. Y enfilant el passeig de l'Estació, feu via la manifestació cap al Centre d'Unió Republicana Democràtica del carrer de Baldrich, de la ciutat, repetintse a cada moment els aplaudiments y els visques.

Com la multitut se situà davant del Centre, els balcons del qual estaven adornamentats, emplint tot el carrer y sense que s'apaibaguessin els entusiasmes, fou precís dirigir desde'ls balcons la paraula al poble, començant a ferho el candidat senyor Raventós, que en breus paraules digué que agraïa l'entusiasta rebuda en nom de la Solidaritat catalana, y acabà donant visques, unànimament contestats, a aquesta y a Catalunya.

El senyor Corominas digué que aquell acte que'l poble de Valls acabava de realisar, era una esplèndida manifestació de la cultura de la terra catalana y en nom d'aquella cultura demanà que's disolgués la manifestació pacíficament. «Venim a fer cosa molt seria, digué, mostremnos, donces, tots serios y dignes.»

Acabà convocant a tots pera'l miting de la tarde.

Obligat també a parlar el senyor Bertran y Musitu, feu un elogi entusiàstic del candidat de Solidaritat catalana. «Hem portat—digué—a l'home més eminent de la nostra agricultura, que pot y sabrà complir la vostra voluntat. Ell sols es a qui heu d'escoltar y això ja ho fareu aquesta tarde».

Recomanà civisme a tots pera fer triomfar la candidatura de Solidaritat, y acabà dient: «Penseu que'ls cacics se valdran de totes les armes pera fer triomfar la seva voluntat per sobre de la del poble y que vosaltres no ho heu de permetre».

No cal dir que'ls discursos feren aixecar encara més l'entusiasme de la multitut, que permanesqué bona estona encara enfront de l'edifici fins que s'anà disolvent pausadament, serenament.

Mentrestant, en la Secretaria del Centre'l senyor Raventós anava rebent nombroses comissions de tots els pobles del districte, que anaven a exposarli totes la seva confiansa, la seva fe en el triomf, y a rebre paraules encoratjadores, si aqueixes fossin menester pera excitarles al compliment del seu dever.

Acabada aquella veritable recepció popular, se separaren tots els presents y formant grupus recorregueren el poble y anaren a visitar a amics y coneguts, bo y esperant cada hu l'hora del dinar pera després assistir al miting.

El miting

La Vallvera, es el nom del camp, una extensa planuria, ont tingué de celebrarshi l'acte por no reunir cap dels locals apropriats de la ciutat, cabuda suficient pera inquibirhi la gentada. Y ab tot, aquesta, aumentada per les nombroses colles que desde'l matí anaren arribant de tots els pobles de l'encontrada, s'aplegà, vessantse per tota aquella grandiosa extensió de terreny y sota cel descobert. Y en veritat que era d'un efecte meravellós contemplar desde algun punt enlairat aquella mar de caps, de rostres envermellits per la joia y l'entusiasme.

Les dònes, les rialleres filles de Valls, prengueren per tribuna una teulada propera, aplegantshi en nombre extraordinari y donant una nota més de color a la festa.

En un dels costats del camp s'aixecà, ab quatre pals y fustes, un catafalc que serví de tribuna als oradors. Y a dalt de dos pals flamejava l'ensenya barrada que recobria també'l catafalc.

Cap a un quart de quatre pujaven a aquest els oradors y demés personalitats, essent saludada la seva presencia ab una ovació interminable y ab eixordadores visques.

Fet el silenci, usà de la paraula el

Senyor Corominas

Ciutadans: La Comissió organisadora de aquest acte m'ha concedit la presidencia del mateix. Jo li agraeixo de tot cor.

Si no'm trobés entre ciutadans dignes de la nostra terra us recomanaria cordura y prudencia, però sé molt bé que això no es necessari, perquè fins aquells que signin adversaris nostres tindran la cultura necessaria pera escoltar respectuosament lo que aquí's digui, y si no'ls hi agrada preferiran anarsen abans de pertorbar la serietat d'aquest acte. (*Grans aplaudiments.*)

Jo sé que pera acabar ab aquest caciquisme que es la vergonya de la nostra terra ens hem ajuntat tots y que'l delegat de l'autoritat sols haurà de dir als seus superiors que nosaltres lluitem ab noblesa per una causa noble y santa. (*Grans aplaudiments.*)

Senyor Moragas

Catalans del districte de Valls-Montblanc: Un català, fill d'aquest districte, que s'honra portant el nom d'un honorable fill d'aquesta terra us ve a donar l'enhorabona pel vostre entusiasme. Y us la dona també per haver escollit pera que us representi un home digne pels seus talents, de figurar en la candidatura de la capital. Pot estar, donces, satisfeta aquesta terra, de la Solidaritat, perquè essent una terra agrícola, li ha donat una eminencia agrícola. (*Aplaudiments.*)

Han d'estar satisfets tots: els republicans, gloriosos del sufragi universal, perquè aquest confirmarà la voluntat del poble; els catalanistes, perquè les seves doctrines estan encarnades en l'home que hem escullit pera portar vostra verdadera representació. (*Grans aplaudiments.*)

Voteulo, donces, tots com un sol home.

Senyor Rebosé

El districte de Valls-Montblanc es dels més heterogenis: aquí un carlí, allí un catalanista, més enllà un republicà, però tots units per les aspiracions agrícoles. Per això hem triat un home que les representi aquestes aspiracions, y an aquest home jo li dec, junt ab en Mir, tot lo que sé d'agricultura. Ja veieu si me l'estimaré aquest home. (*Molt bé.*)

Acabo, donces, expressant tot lo que sento ab aquests crits: Visca'l nostre diputat electe don Manuel Raventós! Visca Catalunya! y Visca la Solidaritat! (*Gran ovació.*)

Senyor Roig y Pruna

Ciutadans: Grandiosa ha sigut la demostració de Solidaritat que heu feu aquest matí, però es més grandiosa ara la que estem donant en aquest miting.

Això vol dir que estem tots units y també que Catalunya ja es major d'etat y que vol governarse per sí mateixa. (*Grans aplaudiments*).

Quina ha sigut la tasca dels nostres enemics: ells mateixos l'expressen ab aquesta locució: «divide y vencerás». Però avui que nosaltres ens hem unit, avui triomfarem, avui guanyarem. (*Més aplaudiments*).

Integrem la Solidaritat republicans, catalanistes y carlins. Què volem tots? Destruir lo que'ns barra'l pas del nostre ideal, volem l'autonomia y la llibertat de Catalunya. Per què, donces, no'ns hem d'unir tots pera aconseguir els nostres comuns desitjos?

No us vinc a fer l'elogi del senyor Raventós, perquè per molt que ell valgui, per sobre d'ell y per sobre de tots nosaltres està la causa que representa. Penseu no més que votantlo votareu a Catalunya.

No vos vinc a parlar tampoc del candidat del davant, però penseu també que al costat d'aquest no hi ha més que un home, en Maura, y tots sabem qui es en Maura. D'un costat Catalunya, de l'altre en Maura. A vosaltres us toca decidir. (*Grans aplaudiments*).

Senyor Bertran y Musitu

Fa anys començavem els nostres actes de propaganda autonomista dient «companys», més tard diguerem «ciutadans», avui tinc una immensa satisfacció dientvos al començar «germans meus, de patria.» (*Aplaudiments.*)

Avui estem tots units contra uns altres enemics; a la Solidaritat catalana se li ha oposat una altra immonda solidaritat. (*Grans aplaudiments.*)

Nosaltres volem, com vosaltres, que'ls representants del poble no ho siguin dels partits vells corcats, sinó de Catalunya.

Nosaltres volem que'ls nostres representants plorin ab nostres tristeses y sentin les nostres alegries. (*Aplaudiments.*)

Y volem que representin els districtes aquelles persones aptes pera això; volem, per exemple, que representi a un districte agrícol un diputat agrícol. Y per això volem que'l que representi aquest districte de Valls-Montblanc, sigui don Manuel Raventós. (*Ovació.*)

Això anem a conseguirho. No temeu les malifetes dels nostres enemics ni creieu els enganys que us diran. Són capassos, a l'endemà de l'elecció, de dir que hem perdut, havent triomfat, a fi de que'ls deixeu el camp lliure pera arrebatar la voluntat del poble. Per això es precís fer mantenir el triomf del candidat fins a l'endemà del dia de l'escrutini. (*Ovació.*)

Senyor Raventós

Jo soc pagès com la majoria de vosaltres, no orador; per lo tant poc podré dirvos lo que he sentit al veure l'arribada que m'haven fet.

Primer havia pensat si donàrvosen mercès, però després he desistit perquè m'he dit: «havia vingut aquí moltes vegades, per treballs agrícols y mai m'havien rebut ab manifestacions ni aplaudiments com aquest matí. Donces no es a tu a qui aplaudeixen, sinó a lo que tens l'alt honor de representar, la Solidaritat catalana. (*Grans aplaudiments*).

Jo faré patria, com la feu vosaltres y la faran els meus companys, si es que surto elegit, però no patria en el sentit polític de la paraula, que jo no'n soc gaire de polític, perquè jo solament me ficaré en lo que enteno, que són les coses de la terra.

Fòra d'això, haig de dir que no haurien passat ab el meu vot la llei d'alcools, ni la de consums, ni la de les cèdules.. (*Gran ovació*) y puc ben assegurar també, que mai trobareu el meu nom al peu de llei que al país no li convingui. (*Més aplaudiments.*)

Si creieu que puc complir fidelment els vostres desitjos, porteumhi al Congrés espanyol, però si no ho creieu així porteuhi un altre, que jo'm quedaré tranquil d'haver complert el meu dever. (*Ovació.*)

Senyor Corominas

La Solidaritat serà la gloria y l'honra de l'Historia de Catalunya, primer, per haver destruit el maleit caciquisme, y segon, pels seus fruits que seran el benestar, la llibertat y l'autonomia de Catalunya.

En aquestes hores supremes se vol calar foc a Catalunya, a tot lo que significa honors y drets, y hem d'anarhi tots, a apagarlo aquest foc. (*Aplaudiments.*)

Però hi ha quelcom més fons que això que molts no ho volen declarar, perquè'l dia que ho declarin se n'hauran d'anar a casa seva. Hi ha en aquest nostre moviment una nota de tolerancia, de cultura y de germanor y n'ha de nàixer quelcom que avui tot just se dibuixa, una nova vida, una època novella pera'l nostre malhaurat país.

Si complim el nostre dever, s'hauran acabat les habilitats o males arts polítiques, hauran acabat la seva carrera els polítics de ofici, perquè aleshores els pobles no necessitaran tuteles ni representacions que se'ls vulgui donar desde'l ministeri de la Governació. (*Grans aplaudiments*).

S'enganyen o enganyen miserablement al poble els que diuen que la fòrmula de la Solidaritat es pera fer unes eleccions. Fa anys que tots estavem dient, desde les nostres respectives iglesies, que anavem a la revolució y encara no hem començat.

Avui estem junts, avui comensa la verdadera revolució, que la feu vosaltres, escoltant la paraula dels fills de Catalunya y treient de les urnes, triomfants, els candidats que Solidaritat us presenta.

Confio, donces, que'l dia de la votació fareu ús del sufragi, no escoltant els consells dels enemics jurats de Catalunya. Y respecte al vostre candidat, sols dec dir que l'honrareu votantlo y ell us honrarà a vosaltres. (*Ovació extraordinaria.*)

Pera apaibagar l'entusiasme del públic, el senyor Corominas s'avensà novament a donar les gracies a la multitut per la seva assistencia a l'acte y per la cultura y correcció que durant el mateix va demostrar.

Després del miting

Al crit de visca la Solidaritat catalana! anà desfentse pausadament aquell enorme aplec de cossos y ànimes, seguint la multitut pels carrers de la vila y resorgint espontania altra imponent manifestació darrera les personalitats que assistiren a l'acte, que esperaven l'hora de pujar a les tartanes y demés vehicles que'ls havien de portar a Montblanc, ont avui hi tindran lloc altres actes de propaganda.

No cal dir que tots els comentaris que aleshores s'iniciaren giraven en torn del miting y de la seva grandiosa importancia y trascendencia. Uns, els vells, deien no haverse fet mai a Valls un acte semblant a aquell; altres, aficionats a números, prengueren com a base dels seus càlculs, les dimensions del lloc ont se celebrà'l miting y feien pujar el nombre d'ànimes allí aplegades durant la celebració del mateix a sis o set mil.

Y davant d'aquella trascendencia que tingué l'acte, evident pera tothom, com resultaven encara més ridícoles y impotents, les petites «conspiracions» tramades durant un seguit de dies, pels caciquistes pera desluirlo. Ab quin despreci comentava aleshores l'acte *heroic* del senyor arcalde caciquista que pera privar de que la gent s'enterés de que s'havia de celebrar el miting, no deixà circular la convocatoria que transcriviem ahir, fins a les neu de la nit del dia anterior. Com si pera aquell acte, que havia desvetllat als mateixos sords, s'hagués tingut de cridar a la multitut pera que hi assistís!

Toma també de totes les conversacions era l'acte, o més ben dit, els actes realisats pel cunero màxim, el gran don Salvador Canals, que feu com aquells personatges de les comedies que «hacen que se van y vuelven», puix arribant, després de la memorable xiulada ab que'l saludà'l poble, fins a Picamoixons, agafà allí una tartana y d'amagatotis retornà a *Vals*, sens dubte pera esser cronista sincer y imparcial del triomf del senyor Raventós y de la Solidaritat catalana, y poguer explicàrnosel després, desde *La Epoca* o'l *Brusi*, en llargs, interminables articles de prosa elegant.

Miting a Sta. Coloma

El viatge y l'arribada

En el tren que surt de l'estació de Fransa a quarts de vuit del matí marxaren els expedicionaris cap a Santa Coloma de Farnés.

A l'estació de Sils, una nombrosa comissió dels solidaris de Santa Coloma esperava al candidat per aquell districte, l'eloqüent regidor de l'Ajuntament de Barcelona don Joan Ventosa y Calvell, qui ab tots els seus companys ocuparen diversos cotxes que'ls traslladaren fins a Santa Coloma.

A l'entrada del poble un nombrosíssim grupu, que no baixaria de trescentes persones, esperava als expedicionaris, als que rebé ab forts picaments de mans y ab crits de visca la Solidaritat! abaix el caciquisme! y visca'l nostre diputat!

Quan el senyor Ventosa baixà del cotxe aquella munió que l'esperava l'envoltà desseguida, aplaudintlo, aclamantlo y victorejantlo.

Al peu del cotxe mateix el diputat provincial solidari pel districte, senyor Vilallonga, feu la presentació del candidat als allí congregats, entre'ls que hi havia comissions de tots els pobles del districte, entre les que recordem les de Blanes, Lloret de Mar, Sils, Hostalric, etc.

Seguidament s'organisà la comitiva que dugué als expedicionaris a la Fonda Puig, ont havien de dinar.

El pas del senyor Ventosa y dels seus acompanyants era presenciat per tot el poble, veientse gran número de senyoretes que, igual que'ls homes, saludaven als de la comitiva.

La rebuda que feu Santa Coloma al seu candidat, pot ben calificarse de rebuda triomfal.

Totes les classes socials, tothom que en el districte es y representa alguna cosa, era a esperar al candidat solidari que en la lluita que s'apropa té de deslliurar aquell districte de l'ignominiós caciquisme que'l tiranisa.

Quant diferenta la rebuda que's feu al senyor Ventosa de la que's tributà al candidat caciquista senyor Ruiz!

Aquest senyor fa pocs dies anà a Santa Coloma; y a rèbrel a Sils sols hi comparegué l'arcalde y'l jutge. A l'entrada del poble ni una ànima. A despedirlo, absolutament ningú.

Ab l'entusiasme que regnà ahir a Santa Coloma, tant a l'arribada del candidat com durant el miting, se demostrà que'l triomf de la Solidaritat es allí indiscutible.

Res hi podran pera esvairlo les arbitrarietats y les *tupinades*, com res valgueren pera apaibagar els entusiasmes d'ahir els atropells que'l governador cometé contra alguns Ajuntaments del districte.

El senyor Ruiz té'l pleit perdut. Cap sant li valdrà pera salvarse.

El dinar

Com hem dit, els expedicionaris se dirigiren a la Fonda Puig, ont dinaren.

En una taula en forma de U s'hi sentaren uns quaranta comensals. Presidia'l senyor Ventosa, qui tenia a sa dreta als senyors Junoy y Cambó y a sa esquerra als senyors Argemí y Layret.

Durant l'àpat regnà la més franca alegria y la germanor més completa.

Després d'haver pres cafè tots els comensals se dirigiren a la Lliga Regionalista, ont saludaren a diverses comissions de pobles del districte, arribades pera assistir al miting y pera saludar al senyor Ventosa.

El miting

A les tres de la tarde y en el local de cal Roquet, tingué lloc l'acte de presentació del candidat solidari pel districte, senyor Ventosa y Calvell.

El local estava ple de gom a gom, poguentse dir que passaven de dues mil les persones allí reunides.

Obrí l'acte el

Senyor Vilallonga

Pera començar vull saludar als diputats que fins ara han dut la representació d'aquest districte y als governs de Madrid, puix els uns y'ls altres ab sos actes han fet la Solidaritat d'ara.

El diputat que fins ara hem tingut ha sigut un vividor, un cacic y un paràssit. Avui no volem un altre y an ell li donarem la representació per tot lo que's refereixi al bé moral y material de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Y ara permeteu que cedeixi la presidencia a qui de dret li pertoca: al senyor Ventosa y Calvell. (*Grans aplaudiments y crits de visca nostre diputat.*)

Senyor Frigola

Tots coneixeu el sentit de la Solidaritat, que no es altre que'l de lluita d'aquesta terra contra'l caciquisme embrutidor.

Aquesta lluita la sintetisarà en les vinentes eleccions en Joan Ventosa y Calvell. (*Aplaudiments.*)

Els altres candidats, què són y què representen pera nosaltres? No són ni representen res més que esser els partidaris d'uns governs que junyeixen Catalunya a la llei de Jurisdiccions.

Jo us demano que pera portar al Parlament aquest esperit de franca oposició que representarà en Ventosa, voteu tots units, sense que ningú ofereixi'l repugnant espectacle de vendres el vot; venda que's fa en la taverna del poble. (*Grans aplaudiments*)

Senyor Gambús (F. de P.)

El candidat que nosaltres presentem pera que porti vostra representació a les Corts, representa la salvació de Catalunya; no són com els altres partidaris del règim quina biografia queda feta dient que han perdut Espanya.

Si tothom seguís el nostre exemple, Espanya's trobaria salvada del crano del centralisme que li rosega'l cor.

Però en cambi, en lloc de seguirlo, s'entretenen dientnos separatistes, a nosaltres que ahir anarem a Africa a lluitar per l'honra de Espanya, y que si avui no hi anem es perquè tenim els moros dintre mateix d'Espanya. (*Aplaudiments.*)

Han dit que nostre moviment de Solidaritat, era un acte immoral, com si fos immoral el juntarse tots pera defensarse d'un comú enemic.

Hem de procurar entre tots tirar avant a Catalunya, que's troba encallada en el camí del progrés, en el sorral del centralisme. (*Grans aplaudiments.*)

Qui digui que això es immoral, podrem respòndreli que diu mentida. (*Més aplaudiments.*)

El lloc d'honor té d'esser a les urnes en les properes eleccions.

Heu de votar tots an en Ventosa. No heu de mirar si es groc o vermell; tant sols heu de veure en ell que es un ciutadà digne. (*Aplaudiments.*)

Penseu que us mira tot Catalunya. (*Grans aplaudiments.*)

Senyor Layret

Actes com el present són el preludi de la victoria.

Lluites com aquesta demostren l'energia d'un districte que vol redimirse; que no vol que'l representi gent que ell no ha nomenat. (*Aplaudiments.*)

El districte de Santa Coloma té de donar el representant per ell elegit y no aquells que els altres li imposin.

Al votar hem de pensar ab els interessos de Catalunya que ve a defensar la Solidaritat.

Jo vull preguntarvos: Hi ha algú entre vosaltres disposat a sacrificar per una carretera l'honor y la dignitat de Catalunya? Jo crec que no.

Y la millor prova es de que aquí'ns trobem junts homes dels més oposats principis pera la defensa d'una sola causa: l'odi al caciquisme y l'amor a Catalunya. (*Grans aplaudiments*).

No us vull pas fer l'elogi del candidat. Hi han noms que no'l necessiten y'l den Ventosa es un d'ells.

Es necessari portar al Parlament espanyol representants que ho siguin de l'ànima catalana.

Fentho així lograrem fer patria, que es fer una obra previa; puix que sense patria no podrem fer obra d'ideas.

Un cop tinguem feta la patria vindran a ella'ls diferents partits a predicar nostres diferents principis.

Y al proclamar aquestes idees no'ns guia cap odi contra les regions espanyoles, sinó que'ns guia contra les oligarquies y les actuals institucions.

Les eleccions pròximes seran la resposta que donarà Catalunya a les institucions que moren. (*Picaments de mans*).

Senyor Cambó

Aquí venim gent de diferentes idees; però avui venim a defensar tots a Catalunya ab el mateix calor que abans defensavem les propries idees.

Ens hem adonat de que mentres nosaltres lluitavem pera imposar nostres respectius principis Catalunya era manada per extranys, y per això hem deixat per un moment nostres passades lluites pera venir a defensar la patria.

Vosaltres ja havieu perdut l'idea de tenir un representant fill de vostra voluntat, puix que ab les divisions de marina y montanya, l'únic que hi guanyava era'l governador civil. (*Aplaudiments*).

Igual ha passat a Catalunya ab les lluites dels seus fills. (*Més aplaudiments.*)

En les eleccions pròximes se presenta la lluita entre'ls homes que estimen sa dignitat y'ls homes que s'humillen al caciquisme.

El que avui se presenta pera obtindre'ls vostres sufragis es la representació de l'esperit lliure de Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Y an ell el votareu tots els que combregueu en un igual esperit d'amor a la patria. (*Aplaudiments.*)

Si ell triomfa, serà Catalunya la que triomfi. (*Més aplaudiments.*)

Y aquí vull dir una cosa al vostre diputat: y es que quan tingui l'acta que's recordi del fet que ha unit a tots vosaltres; que recordi l'amor que tots vosaltres sentiu a Catalunya, a l'autonomia catalana; que's senti representant de totes les forses catalanes y no d'un sol partit, y que quan parli que obri la boca en nom de tots vosaltres. (*Grandiosos aplaudiments.*)

Senyor Argemí

Quan jo anava en candidatura en les eleccions passades, en el districte tercer de Barcelona, els republicans y catalanistes van votarme a mí, carlí; donces es just que aquí'ls carlins voteu an en Ventosa.

Si'l vostre sentiment solidari no fos prou gran pera obligarvos a ferho, la campanya d'*El Imparcial* seria suficient pera que ho fessiu. Ell es defensor de males causes: per això s'ha declarat contrari a la Solidaritat catalana.

Voteu an en Ventosa, que es un ciutadà noble y honrat, digne de representarvos a vosaltres. (*Aplaudiments.*)

Senyor Junoy

Després d'haver parlat en Layret, en Gambús, en Cambó, es just que parli'l *gitano* Junoy. (*Aplaudiments y riattes.*)

No'm pesa aquest titllat, puix sempre parlo en nom dels que'l mereixen, dels desheredats de la fortuna.

Y en nom d'ells vos dic que ja era hora que el districte de Santa Coloma sortís a la vida, puix fins ara havia estat representat per forasters y per cacics de la terra, pitjor que aquells, perquè duien empeltat l'odi a Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Jo he vist com aquests representants a Madrid se jugaven als daus vostra dignitat. Just es ara, donces, aquest goig que tenim de venre presentar la candidatura del senyor Ventosa.

Ell la ve a esborrar el passat de deshonra y a proclamar el pervindre gloriós de Catalunya.

No vull fer l'elogi den Ventosa; es massa modest y a cada paraula meva li surt la rojor a les galtes; més si que us diré que ell es necessari a les Corts pera anar a representarhi l'ànima catalana.

Ell farà honor a la propera representació catalana al Parlament.

Jo havia ofès en articles y discursos a la joventut nacionalista. Junt ab en Lerroux feiem lo de la faula den Bartrina: decretavem que fòra de nostra gota d'aigua no hi havia res. (*Aplaudiments*).

Però un dia uns joves catalanistes me sorprengueren ab un missatge, preguntme que com a diputat per Barcelona demanés l'abolició de la pena de mort.

Un altre dia vaig veure en El Poble Català un missatge a Dreyfus.

Y de sorpresa en sorpresa he tingut de regonèixer que fòra del campament de l'Unió Republicana hi ha una joventut ab ideals tant radicals, o potser més, que'ls nostres. (*Grans aplaudiments.*)

Y aquesta joventut la representa en Ventosa y Calvell. (*Aplaudiments.*)

Y enfront d'aquest candidat qui hi haurà? Uns inconeguts.

Tothom que s'estimi se'n té de donar vergonya de no votar an en Ventosa.

Els contraris d'ell són enviats dels causants de la *debâcle*. Davant d'això hem de cridar: Via fòra'l foraster! (*Grans crits de via fòra*).

Voteu tots per Solidaritat. Voteu per Salmeron, que així com sacrificà'l poder pera defensar a uns insubordinats, ara sacrificaria la quefatura del partit pera no firmar la sentencia de mort de Catalunya. (*Ovació*).

Senyor Ventosa

Poble de Santa Coloma: emocionat no sé pas com començar mes paraules.

Vos dono gracies per vostra rebuda, pels aplaudiments que'm tributeu y per les mostres de simpatia de que'm feu objecte.

Jo ho accepto tot perquè crec que no's dirigeixen a mí, sinó a lo que jo aquí represento.

Jo voldria que de les candidatures que dipositareu a l'urna'l dia de les eleccions, fos possible esborrarne'l meu nom y substituirlo pel de Solidaritat catalana. (*Grans aplaudiments*).

No soc res. Vinc a esser com un drap d'una bandera, que en sí res significa, però que com a tal bandera, tothom se treu el barret davant d'ell per lo que representa. (*Gran ovació*).

Jo voldria guanyar aquest districte perquè es el clàssic del caciquisme y del cunerisme. No, no pot esser que'l districte més hermós de Catalunya sigui representat per homes fasturats desde Madrid (*aplaudiments*); que ni senten res, ni volen res de lo que sentiu y veieu vosaltres. (*Més aplaudiments*).

La Solidaritat catalana ha vingut a proclamar per arreu l'imperi del poble.

Nasqué de l'entranya popular quan els governs violaven el dret dictant lleis, no contra'ls culpables de delictes sinó contra les víctimes. (*Ovació*).

Aleshores, en aquell moment el que us representava se posà a favor del Govern y en contra de les víctimes.

Davant del món consta que tot aquest districte de Santa Coloma votà la llei de Jurisdiccions. (*Sorollosos aplaudiments. Crits de no! no!*)

La Solidaritat ha matat les suspicacies y'ls prejudicis.

En Junoy ha dit que fòra d'ells, creien abans, que no hi havia res.

Jo tinc de dir igual. També tinc de regonèixer els nostres errors.

Sí. Hem de regonèixer que fòra nostres comunions també hi ha gent honrada y inteligenta. (*Mostres d'aprovació*).

Mentres la Solidaritat catalana predica idees d'amor, mireu que fan els seus enemics: crear odis, puix comprenen que ab nostre amor s'ha acabat el seu imperi. (*Ovació*).

Jo us demano que en el moment de la lluita, desaparegui'l meu nom de vostra memoria: voteu tant sols per lo que represento.

Els noms ja'ls trobem davant nostre; allí no hi trobem idees.

Y us demano això perquè no voldria que mai se diguessin partidaris d'un home, puix que'l portar el nom d'un home, es dur una llureia esclavitzadora de l'esperit, que es el pitjor de tots els esclavatges. (*Grans aplaudiments*).

La lluita que anem a empendre es concreció d'un ideal contra la carencia absoluta de ideals.

Us faran la guerra ab violacions del dret y ab promeses que quedaran defraudades.

Si anar ab humilitat als ministeris donqués millores materials, aquest districte hauria d'esser un país de Xauxa. (*Grans aplaudiments.*)

Per ventura aquest districte se troba millor que aquells que continuament voten diputats d'oposició?

Mireu les provincies de Lleida y Tarragona, sempre ajupintse als peus dels ministres, y en cambi no's pot passar per ses carreteres. (*Aplaudiments.*)

Heu de tenir present que les engrunes del festí les obté aquell que s'arrastra sota la taula ministerial; però que'ls talls els obtenen aquells que s'imposen. (*Ovació.*)

L'home pera fer fortuna té necessitat de lluitar, d'obrir pas ab els colzes. No fa fortuna l'adulador, sinó aquell que treballa. Y els pobles són iguals que'ls individus. (*Grans aplaudiments.*)

Si jo arribés a esser vostre representant (*Veus de ja ho es!*), vos asseguro que posaré tota ma inteligencia y tota ma voluntat en defensa, primerament, dels interessos de Catalunya y segonament dels interessos del districte. (*Ovació sorollosa*).

Vosaltres heu de dir si'l vostre representant ha de sentarse al costat dels defensors de Catalunya o dels defensors del centralisme. Decidiu!

(Ovació llarga, sorollosa. Se repeteixen els crits de visca nostre diputat y visca la Solidaritat catalana!

Nota final

Entremitg de gran entusiasme, prometedor d'una segura victoria, va desfilant la gent, comentant els conceptes més sortints dels oradors del miting.

Després aquella gran gentada acompanyà als expedicionaris fins a la carretera, ont aquests prengueren cotxes que'ls dugueren a Sils, pera agafar en aquesta estació'l tren descendent de Girona.

Se pot ben dir que'l districte de Santa Coloma de Farnés està guanyat pera Solidaritat catalana.

Moviment autonomista

Associació Popular Catalanista.—Ahir, acabades les sardanes de la plassa Reial, a dos quarts de set de la tarde, va celebrarse l'anunciada sessió commemorativa den Pep Ventura, en l'aniversari de la seva mort.

Va assistirhi regular concorrencia, a la que saludà'l president.

Després el senyor Veles llegí una poesia original dedicada al popular músic empordanès.

El senyor Bonet cantà l'hermosa sardana «Per tu ploro!» den Ventura.

El senyor Sanxo Ferrarons pronuncià un sentit discurs enaltint el popular ball y la obra den Ventura, tant típica y tant catalana y cada día més apreciada.

La cobla «La Nova», de Figueres, tocà acte seguit diverses sardanes den Pep Ventura.

Tots els que parlaren y la cobla foren aplaudits per la concorrencia.

INFORMACIÓ DE BARCELONA

Ab l'objecte de donar cabuda en aquest número a les extenses ressenyes dels grans mitings de propaganda electoral celebrats ahir en diferents llocs de Catalunya, ens veiem obligats a suprimir la plana literaria, que publicarem demà.

Carnet d'avui—*A dos quarts d'onze del matí:* Conferencia del senyor Puig d'Asprer al Círcol Obrer Instructiu «L'Unió».

Ab un temps verdaderament propri de l'estació en que som, baix un sol esplendent y ab animació extraordinaria, va celebrarse ahir la commemoració del diumenge de Rams.

A les portes de les iglesies y corrent després per les més amples y cèntriques vies de la ciutat, va veures arreu, durant tot el matí, la pintoresca bellugadíssa dels palmons y palmes que, portats per mans encara poc resistentes, tremolaven insegurs d'un cantó a l'altre, farcides aquestes de dolsos y llaminadures, y arrossegant molts d'aquells llargues *escombres*.

La majoria dels nois duien a la part alta dels palmons, llassos de cintes ab les barres catalanes, que passejaven entre les multituts ab infantívol orgull.

Els nens de la colonia extrangera hi portaven també hermoses llassades ab els respectius colors nacionals.

Sants del dia: L'Anunciació de Nostra Senyora y sant Dimas el bon lladre.—*Sants de demà:* Sant Braulí, bisbe, y santa Màxima, mr.

∴ CAMISERIA SANS, Boqueria 32
Especialitat en les Camises a mida.

Lletres y Arts

Per indisposició d'un dels artistes que prenen part en la «Nit de Reis», la funció anunciada en el teatre Principal per avui, a les sis de la tarde, en que hi figura la «Nit de Reis» y «La Resurrecció de Llàtzer», se cambiarà posantse en cambi aquesta última obra y «La Santa Espina».

Aquesta nit debutarà en el teatre de Novetats el tenor don Pere Steger ab la preciosa òpera del mestre Verdi «Aida», cantantse per la tarde la popular òpera del mestre Puccini «La Boheme», que tant magistralment interpreten les senyoretes Ram y Pulo y'ls senyors Cortada, Romeu, Carbonell, Gasparini, Berràs y Oliver.

Acció social

Durant la darrera setmana, la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 28,660 pessetes, y ha pagat per reintegres d'estalvi y per plassos mensuals de pensió 14,737 pessetes.

L'«Obra de Lliberació» a favor dels presos, realisa actives gestions pera que, ab motiu de la propera visita general de presons, assoleixin la llibertat provisional molts reclosos de la presó d'aquesta ciutat que han fet formal prometensa de corretgirse y regenarse per medi de l'honrat treball.

Vida corporativa

En el Centre Excursionista de Catalunya demà dimars, dia 26, al vespre, després de la lliçó de Geologia que dona mossèn Norbert Font y Sagué cada setmana en tal dia, se celebraran les sessions preparatories de les excursions: A l'Ebre, passant per Tivisa, Mora la Nova, Mora d'Ebre, Cherta, Aldover, Roquetes, Tortosa, etc., pera'ls dies de Setmana Santa y Pasqua. La de Ribes al Puig, Llansada, Cerdanya y Bagà, pera'l dissabte, diumenge y dilluns de Pasqua. Y altres que estan iniciades.

Vida política

Entre'ls republicans federals de Barcelona han sigut molt comentades les declaracions que un periòdic atribueix a don Eduard Benot, contraries a l'esperit del salvador moviment social de Solidaritat catalana.

Si resultessin certes les declaracions estampades serien la contradicció absoluta de lo dit pel vocal del Consell Nacional Federal senyor Pi y Arsuaga en el miting que's celebrà a Sabadell el 11 de febrer prop-passat y marcarien la diferencia entre qui coneix Catalunya y qui, desconeixentla, no té altre medi de transmissió de lo que passa que algun amic interessat.

No s'avenen tampoc aquestes afirmacions del senyor Benot ab lo que ell mateix firma en l'alocució del Consell Federal que presideix, sobre les eleccions en que's defensa'l criteri den Pi y Margall, que deia:

«*Donde tengamos fuerzas suficientes levantemos candidatos propios; donde no, votemos sin vacilar á nuestros afines.*»

Y es encara major la contradicció entre les declaracions y'l manifest, quan el senyor Benot afegeix en aquest darrer:

«*Concertémonos con ellos* (els afins) *para fines bien definidos y concretos, como el importantísimo de reintegrar al pueblo en la plenitud de la soberania... Cuando hayamos de votar á nuestros afines, nada nos preocupe, porque la elección no es para nosotros un fin, sino el medio de levantar la conciencia del pueblo para que se apresure á gobernarse á si mismo.*»

Els federals catalans creuen que en l'actual moviment de Solidaritat hi han els afins, y tenint en compte que'l fi del mateix es concret y determinat, y que's dirigeix a recabar la sobirania del poble, no poden considerar vàlides les declaracions atribuides a l'ex ministre de Foment de la República de l'any 1873.

Si ho fossin, aquesta ignorancia de la vida catalana en qui es representació d'un popular partit, aixamplaria més l'abim existent entre la mentalitat catalana y'ls que viuen a Madrid.

El Jutjat denuncià y recullí ahir el diari *El Progreso*, per l'inserció d'un article den Carles Malato referent al procés Ferrer.

Ho sentim.

∴ **Llegeixis - Llegeixis**

Convidem a totes les senyores en particular, a que visitin, encara que sols sigui pera veure les novetats recentment arribades, els magatzems de *Las Indias*, del carrer de la Canuda.

Visitar els susdits magatzems es trobarse al «Louvre» de Paris, sols que aquí, a *Las Indias*, del carrer de la Canuda, vènen més barato.

Està provat. Se liquiden 25,000 trosses de seda desde 0'25 cèntims un.

Qüestions obreres

En el Dispensari de Sant Andreu fou curat l'obrer Josep Bosch, de quaranta quatre anys, d'una ferida al nas que's feu ab el carro que guiava.

—També en el d'Hostafrancs, Antoni Costa Masip, de dinou anys, y d'igual ofici, fou auxiliat d'una ferida feta a consequencia de una mossegada de cavall.

—El cotxer Pere Pometon Cerezuela, de trenta set anys, fou auxiliat a la Casa de socors de la Ronda de Sant Pere d'una trencadura de bras, produida per haver caigut del vehicol.

Avui, en el Círcol obrer instructiu «La Unió», de la barriada de Sant Martí, a dos quarts d'onze del matí donarà una conferencia l'advocat don J. Puig d'Asprer sobre'l tema: «Devers de l'home relatius a l'ensenyansa».

En el carrer Major, 44, segon pis, de la barriada de la Barceloneta, s'ha establert un nou Centre Obrer.

En ell queden instalats el Comitè Nacional de la Federació de Mariners y similars; el Sindicat de Fonda Marítima y la Societat de Fogonaires.

Ahir, com altres festes y de segur com avui, se va reproduir en el *bar* «Torino», del passeig de Gracia, l'invasió de pobrissalla en les taules a l'hora del *vermouth*.

El comandant de Vigilancia senyor Parejo presencià'l convit, que durà de les onze del matí a dos quarts de dues de la tarde.

El miting celebrat al Poble Nou per la Societat d'obrers pellaires «L'Unió», dedicat a propaganda societaria, se vegé molt concorregut.

Parlaren els obrers Gómez, Pujol, Ferrer y Palau, encomiant tots els oradors l'esperit d'associació entre'ls treballadors.

Del Govern Civil

L'Ajuntament de Figols ha demanat al governador civil autorisació pera construir sobre'l riu Segre un pont penjat a l'objecte de poguerse comunicar ab el poble d'Arganyà y altres d'aquella banda, a fi d'obtindre nous mercats pera'ls seus fruits.

La policia denuncià ahir al propietari de un cafè per jugarshi al *burro* tocades les dues del matí, va auxiliar a un epilèptic y detingué a un subjecte per haver causat lesions a la seva dòna.

—Pel jutjat de primera instancia del districte de l'Audiencia ha sigut processat un guarda de seguretat per violació y ferides a una nena.

El governador l'ha deixat cessant.

La guarda civil de Terrassa dona compte

le l'incendi casual d'un forn, estimantse les perdues en 1,500 pessetes.

Els mossos de l'esquadra de Caldes d'Estrac y'ls de Pineda denunciaren a dos pastors per portar el remat a una finca particular, y'ls de Palautordera donen compte de dos robos en duas cases en un mateix dia.

Ahir el governador, després d'assistir a la festa de les Palmes en l'Alberc Naval, rebé la visita dels senyors marquès de Santa Ana y González Vilart.

OBSERVACIONS ATMOSFÉRIQUES

El dia d'ahir fou variable. Tot lo que al matí tingué d'esplèndit y primaveral, se tornà a la tarde ennuvolat y rúfol, seguint així tota la nit.

L'Observatori Metereològic de l'Universitat anotà ahir els següents datos:

Hores de observació	Barometre nivell mar	Temperat. a l'ombra	Direcció del vent	Humitat relativa	Classe de nuvols	Cantitat de nuvols
8 m.	762'11	15'2	S. S. E.	73	C. K.	0'1
3 t.	761'87	16'5	S. S. O.	66	C.	0'2

En les 24 hores	Temperatura Màxima	Temperatura Mínima	Velocit. del vent	Aigua evaporada	Pluja en millimt
	Sol 26'5	Omb 8'2	299	2'77	
	Omb. 19'4	Refl. 4'5	K.		

Sortida del sol: 5 h. 46 m.—Posta: 6 h. 9 t.
Sortida de la lluna: 3 h. 19 t.—Posta: 4 h. 8 t.
Quart creixent.—Lluna plena el 29.

Notes comparatives de la temperatura

Durant els sis ultims dies

	24 Mars 1907	23 Mars 1907	21 Mars 1907	20 Mars 1907	19 Mars 1907	18 Mars 1907
Màxima al Sol.	26'5	30'0	26'2	23'5	30'0	31'1
Mínima a l'ombra.	8'2	5'0	10'3	10'7	7'8	8'8

Durant els mateixos dies de l'any anterior

	24 Mars 1906	23 Mars 1906	21 Mars 1906	20 Mars 1906	19 Mars 1906	18 Mars 1906
Màxima al sol.	18'4	8'0	28'3	28'4	25'6	28'6
Mínima a l'ombra.	2'0	1'5	6'8	7'8	8'4	7'8

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL. — Espectacles-audicions Graner.—Avui, a un quart de quatre, «La santa espina» y «La resurrecció de Llatzer»; a les sis, «La resurrecció de Llatzer» y «La santa espina». Vespre, a dos quarts de deu, «La santa espina» y

LA RESURRECCIO DE LLATZER

Dissabte de Gloria, estrena de la rondalla lírica «Ton y Guida» (Honsel und Gretel), traducció den Maragall y Ribera, música d'Huperding, decorat nou den Vilomara y Junyent.

Teatre Principal Dies 4 y 6 d'abril 1907; concerts per la famosa pianista

Comtesa Helene Morsztyn

Queda obert l'abonament. Despatx al Sindicat Detesio, 1 y 3, Portal de l'Angel.

TEATRE CATALÁ (Romea).—Avui dilluns, festa de la Anunciació, succés teatral extraordinari, tres funcions

Demati, a les deu   Tarde, a les quatre   Nit, a les nou

34, 35 y 36 representacions de l'obra del dia

LA MARE

Començarà cada funció ab el monòleg del mateix senyor Rusiñol, «L'escudellómetro».—Preus d'entrades y localitats els usuals.

Demà, benefici de donya Antonia Baró; «La mare» y «La cosina de la Lola».

TEATRE TÍVOLI.—Ultim dia de la temporada de la Gran Companyia de opereta italiana, dirigida per don Ciro Scognamiglio.—Avui dilluns, dos grandioses funcions

DESPEDIDA DE LA COMPANYIA

Tarde, a dos quarts de quatre, programa de primer ordre: «La mascotte» y «El pobre Valbuena». Nit, a les nou, última del grandiós èxit «Los saltimbanquis» y «El pobre Valbuena».

TEATRE TÍVOLI. — Temporada de Pasqua. — Companyia melodramàtica dirigida per Ricard Estrada.—Inauguració, dissabte vinent. El melodrama d'espectacle en sis actes y nou quadros del popular dramaturg Pierre Decourcelle y del famós escriptor rus Stanislas Rzewuski, «Los misterios de San Petersburgo» (Le Mystere de Saint Petersbourg), estrenat ab èxit grandiós al Teatre Alhambra, de Bruseles, ab més de 700 representacions consecutives; vuit decoracions den Brunet.—Butaca ab entrada, 1'50 pessetes; entrada general, 50 cèntims.

TEATRE NOVETATS.—Companyia d'òpera italiana dirigida per l'eminent mestre don Joan Goula Fitó.—Avui dilluns, dos grans funcions; tarde, a les tres, la aplaudida òpera en quatre actes «La Boheme», per les senyores Ranz y Polo y'ls senyors Cortada, Romeu, Carbonell, Gasparini, Borràs, Oliver, chor de nenas y banda. Nit, a les nou, debut del tenor don Pere Steger, ab l'òpera de gran espectacle en quatre actes, «Aida», per les senyores Benimelli y Blanco y'ls senyors Costa, Frances, Gasparini, Borràs, Oliver, cos de ball y banda. — Butaca ab entrada, 2 pessetes; entrada general, 50 cèntims.

TEATRE NOU.—Avui dilluns, tarde, a les tres, secció senzilla: «La guedeja rubia»; a les quatre, doble: «El redoblante» y «Ruido de campanas»; a les sis, doble: «Casta y Pura» y «El palacio de cristal». Nit, a les nou, doble: «La noche de reyes» y «El ramadán»; a les onze, doble: «Casta y Pura» y «El palacio de cristal».

Dissabte de Gloria, debut de la primera tiple senyoreta Guillot y del reputat bariton Joan Robles, y estrena de «El Delfín».

Aviat, estrena de «Los arrieros de la faja azul».

APOLO despedida de la Companyia

Avui dilluns, tarde, a les tres, secció senzilla, 10 cèntims: «El principe real»; a les quatre, doble: «El barbero de Sevilla» y «La gatita blanca»; a les sis, doble: «Enseñanza libre» y «El húsar de la guardia». Nit, a les nou, doble: «La boda del niño» y «La taza de thé»; a les onze, doble: «Gigantes y cabezudos» y «Enseñanza libre».

SALA MERCÉ.—Ultims dies del quadro de gran èxit «A la voreta del mar».

Dissabte de Gloria, estrena del nou quadro

El senyor mestre está malalt

lletra Creuhet y música den Morera, y inauguració dels nous quadros y dioràmes a les grutes.

PABELLÓ SORIANO.—Tots els dies, sessions senzilles: a les tres y mitja y a les sis; doble: a les deu de la nit; èxit sens igual de «Los Gladiadores Romanos», gran aconteixement. Exitàs de la bella «Tefannos», número de primer orde. L'atracció de més fama «Los Silvas», «Los Silvas», «Los Silvas». Durant la representació del cinematograf tocarà la nova y aumentada orquestra.

INFORMACIONS

Telegràfiques y telefóniques

Madrid, 24, 9 vespre.

"La Gaceta,,

Publica:

Reial decret creant una comissaria regia que resolgui tots els assumptes pertinents a la celebració del centenari dels Sitis de Saragossa.

Nomenant comissari regi pera la celebració del centenari de dits Sitis, a don Joan Tejon y Marin.

Decrets resolutoris de competencia de jurisdicció.

Disposant que les habilitacions als notaris pera donar fe dels actes y operacions electorals, se concedeixin en endavant per els presidents de les Audiencies territorials.

Altres d'indult.

Creant una comissió pera l'estudi de la subdivisió actual de la proprietat territorial.

Nomenant la comissió a que's refereix l'anterior decret.

Reial orde relativa a la forma com ha de verificarse l'inspecció dels Registres de la proprietat.

Subasta pera contractar el suministre de medicaments, articles de consum, utensilis y envasos necessaris al Laboratori central de Sanitat Militar.

Rectificant l'anunci del nomenament del tribunal d'oposicions a la Càtedra de Acústica, vagant a l'Universitat de Barcelona.

Per dita rectificació no es don Ramon Garcia Noguer sinó don Manuel Garcia Nogués qui forma part del tribunal.

Rectificació de l'anunci de concurs pera la provisió de vuit plasses vagants de enginyers geògrafs.

Se refereix al torn 10 que fou ont hi hagué una omissió material.

Liquidació provisional del pressupost de 1906.

Senyalant el dia pera la revista anyal que deuen passar els individus de classes passives en el proper mes d'abril.

25, 1 a 3 matinada

Manifestacions den Lacierva

El ministre de la Governació ha manifestat avui, contestant a les preguntes dels periodistes, que malgrat de que algunes significades persones de Barcelona venien treballant pera aconseguirho, no podia aventurar la seguretat de que pogués presentarse candidatura monàrquica per la referida capital.

Ha declarat que pel moment la lluita electoral està circumscrita a solidaris y lerrouxistes.

Junta de la Tabacalera

La Junta d'accionistes de la Tabacalera l'ha presidida avui el marquès d'Aldama.

S'aprovà la Memoria presentada per don Eleuteri Delgado.

La recaudació en labors en 1906, ha ascendit a 201.450,000 pessetes, que significa un aument de 4 ab 18 cèntims de milions més que en l'any anterior.

A continuació se parlà de la conveniencia d'acudir al concurs pera obtenir el monopoli del tabac al Marroc, y després d'algunes paraules de diferents accionistes y representants del Consell, la Junta deixà a la discreció d'aquest la presentació del plec de condicions, un cop s'hagin estudiat les conveniencies o ventatges que presenta'l monopoli de tabacs al Marroc.

Foren elegits per unanimitat consellers els senyors Suarez Guarin, marquès del Lago y Ramon Sainz, a quins correspònia cessar.

Competencia

Una de les competencies que publica avui la *Gaceta* està suscitada pel governador de Barcelona y'l jutge d'Arenys de Mar.

La competencia fou motivada en causa seguida a l'arcalde d'Arenys de Munt don Ramon Barnis.

La competencia s'ha resolt a favor de la autoritat judicial.

En Montero Rios

Ha arribat en Montero Rios.

L'han rebut nombrosos amics.

Entre altres, l'ha visitat el senyor Moret.

La conferencia fou molt afectuosa.

Revestí veritable importancia política.

Tractaren de les qüestions electorals y de les relacions del poder civil ab les autoritats eclesiàstiques.

En Moret donà compte an en Montero Rios de la conducta del Govern ab els candidats lliberals.

Jo—va dir en Montero—ab els arcaldes y Ajuntaments conservadors, sense separarne cap, vaig portar una majoria lliberal suficient pera vèncer, sempre davant l'enemic comú.

Ab major raó podria portar ara en Maura una majoria conservadora, puix compta ab quasi tots els Ajuntaments de Espanya, sense apelar a arbitrarietats, donés s'ha donat el cas de que un president d'Audiencia ha sospès en les seves funcions a un jutge municipal perquè tenia relacions polítiques.

Respecte a les relacions entre les potestats civil y eclesiàstica, li ha extranyat la detenció del P. Moiñoz.

La Constitució diu que cap espanyol pot esser detingut sinó per raó de delicte, y'l cambiar d'hàbit no es delicte.

El president del Senat ve pera assistir demà a una Junta d'advocats.

El dimars o dimecres complimentarà al rei y a la reial familia.

Ademés celebrarà una altra entrevista ab en Moret.

No se sab si tornarà a Lourizán acabat l'assumpte professional o's quedarà aquí pera defensar millor als amics que lluitin en les eleccions.

En Lacierva y lo de Valencia

En Lacierva ha afirmat que regna tranquilitat a Valencia com ho demostra la pacífica celebració de la festa de les palmes, sortint la professó pels voltants del temple, sense el més petit incident, malgrat l'oficiar l'arquebisbe.

Els notaris a les eleccions

El reial decret sobre intervenció dels notaris en les eleccions, que avui publica la *Gaceta*, diu textualment:

Article primer. L'habilitació dels notaris pera donar fe dels actes y operacions electorals, a que's refereix l'article segon del reial decret de 26 de mars de 1901, se concedirà en lo successiu únicament pels presidents de les Audiencies territorials y segons lo establert en la reial orde de 16 d'abril de 1903, y procurant al ferles habilitacions no quedin desatesos els districtes y mancats dels medis de garantia cap dels candidats.

Els notaris no podran ausentarse de son districte ab l'expressat objecte sense obtenir aquesta habilitació.

Article segon. Les habilitacions concedides se publicaran immediatament en el *Boletín Oficial* de la respectiva provincia y d'elles s'expedirà certificació a tota persona que ho soliciti.

Article tercer. Els presidents de les Audiencies territorials comunicaran per medi d'ofici les habilitacions que hagin concedit als presidents de les Juntes provincials del Cens y aquests als de les Juntes municipals dels caps del districte electoral.

Amdós donaran trasllat de dites habilitacions als arcaldes dels pobles a que les habilitacions afectin a fi de que'ls presidents de les meses tinguin coneixement d'elles.

Article quart. El requeriment als notaris pera donar fe de les actes y operacions electorals deurà ferse dintre del període electoral, essent inútils les que se formulin ab anterioritat a dita data, estant obligats a acceptar tot requeriment que se'ls dirigeixi a aquest propòsit mentres no existeixi causa degudament justificada que'ls fassi incompatibles.

Article quint. Queden en vigor les disposicions del reial decret de 26 de mars de 1901 y la reial orde de 16 d'abril de 1903 en quant no s'oposin al present reial decret.

De Solidaritat

A un violent article contra'l catalanisme publicat per *El Ejército Español* posa'l següent comentari *El País*:

«Però, benvolgut confrare: no està encara vigent aquella llei salvadora, llei parallamps, llei granífuga, llei titulada de Jurisdiccions? Si l'han abolida, sense que nosaltres ho sapiguem, encara es possible creure els alarmistes y alarmants pressagis del confrare, però si la llei de Jurisdiccions està en vigor, hi ha que convenir que no serveixen pera res sinó pera empitjorar el mal.

Teniem raó els seus irreductibles adversaris.

La tempesta que tem *El Ejército Español* no s'ovira a l'horitzó, però a condensar núvuls y a aixecar el para-llamps republicà han contribuit singularment els autors dels successos de novembre y'ls que imposaren la llei de Jurisdiccions a un Govern dèbil y an aquestes Corts cobardes que aviat divorciarem.

De la Solidaritat catalana, del mal que ocorreixi y del que ocorrerà, d'això són els principals culpables.»

INFORMACIO DE L'EXTRANGER

Paris, 24

El doctor assassinat

TANGER.—El doctor francès Mauchamp que com se sab fou assassinat y arrossegat per les hordes, ha sigut recuperat.

Les hordes, després de cometre'l crim, apedregaren al consulat d'Anglaterra y sitiaren les cases dels europeus.

El vis cònsul d'Anglaterra va fer alguns dispars contra'ls fanàtics.

El cadavre serà conduit a Fransa.

Imprempta Domènech, Ample, núm. 7

Emulsió Vergés

d'Oli de fetge de bacallá incongelable, Bálsam de Tolú y Lacto-fosfat de cal.
La elaboració es tan perfecta que No s'descompón—No s'altera—De gust agradable.

CONTRA la **TOS**, REFREDATS, **DEBILITAT**, RAQUITISME, DECAIMENT, **TRISTESA**, ESCROFULISME, BRONQUITIS, **ANEMIA**. El millor remey de bon pendre y el més digestible.

Venda: En totas las Farmacias y Droguerías.

Al engrós: M. DALMAU OLIVERES, J. VILADOT y FARMACIA VERGÉS de Torelló.

Els senyors Metjes poden disposar d' alguns frascos pels seus malalts pobres, dirigintse al autor, a Torelló.

MOTORS
a gas, benzina y petroli
LA FOURMI

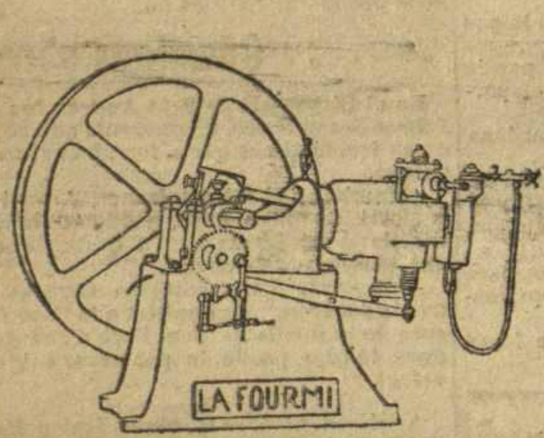

Senzills
Pràctics
Baratos

Els millors pera moure bombes, maquinaria agrícola y petites industries

DAVID FERRER y C.ª (S. en C.). Escudellers, n.º 6
BARCELONA

MOBLES DE **A. DIRAT**
— Exposició permanent de DORMITORIS, MENJADORS, DESPAIGS, SALONS, etc., etc.
GRANS MAGATZEMS AB 12 PORTES
Carrers de Mendizàbal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54

GASTEM MOLT

y per lo tant ens queda poc pera empleiar cabals en coses extraordinaries. No obstant, hi ha molt de que no podem prescindir pera presentarnos bé en societat. Y d'ont traurem els diners pera comprar aquells objectes cars quina majoria ens venen del extranger y'ls cobren a l'acte?

En Alemanya fien als espanyols

La casa que sotscriu vos servirà, posats a casa ab tota discreció y pagables en els plassos que indiqueu sens cap aument a preus de fàbrica: trajos complerts pera senyor y senyora, impermeables, rellotges de tota mena, objectes de joieria moderna, mobles, articles d'ornamentació, bicicletes, motocicletes, màquines de fotografiar, lentes de teatre y millers d'altres objectes.

Dirigiuvos a la

Empresa Alemanya Exportadora rauld Feuer
Berlin S. W. 48., Friedrichstrasse 27

enviant vostra adressa y un sagell de correu de passeta (sense enganxar) y a volta de correu rebreu un gran catàleg ab dibuixos y preus.

CARTRÓ-CUIRO PERA TAULADES
NO CONFONDREL AB EL CARTRÓ PINTAT DE QUITRA

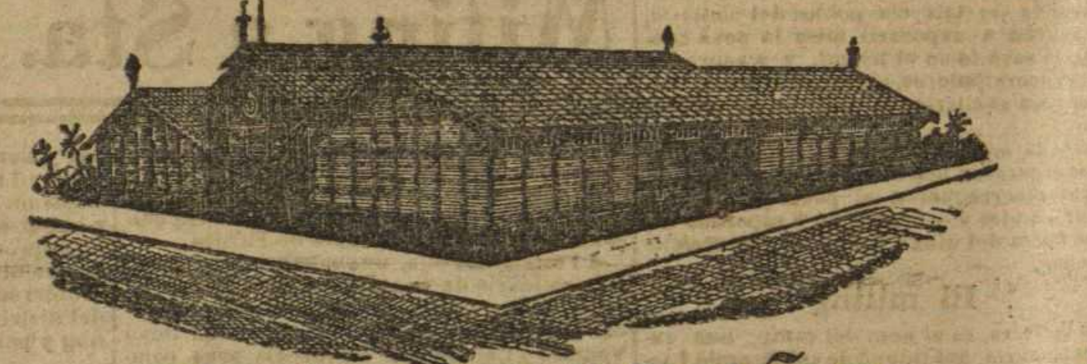

F. G. MARIÑO
Rec Comtal, n.º 5. - Prop de l'Arc de Triomf

CASA PERA VENDRE
per 13,000 duros, immediata al carrer Major de Gracia; galeries ab sol, dues tendes y vuit pisos; aigua proprietat y jardí. Dirigirse a Hostench: Passatge Escudellers, 6, principal. De 11 a 1 y de 3 a 5.

TISI
Bronquitis, Pulmonies, la curació es segura usant FOSFOTIOCOLINA LLUIS, Bruc, 36 y farmacies.

ESQUELES MORTUORIES
Se n'admeten pera sa inserció, en aquesta Administració, plassa Santa Agna, 17, fins a les dotze de la nit, y en la Imprempta, fins a dos quarts de tres de la matinada.

Els nens débils, desnarits, decaiguts, fluixos de carnes, tardans en caminar, desganats, de caras toves, raquítics, escrofulosos, anèmics, demacrats, se posen desseguida bons, forts y robustos ab la

EMULSION FORCADA

El PRIMER PREMI ab que la llorejà en son concurs el Colegi de Farmacéutics de Barcelona, es segura garantia de la prodigiosa eficacia tónica y reconstituient de la Emulsion Forcada, molt superior a la Scott, infinitament més activa que'l millor oli de fetge de bacallà y tant agradable com la llet.

CAPSES DE LUXE
Pera casaments y bateigs ab 50 per 100 d'economia
FABRICA Y DESPATX: Carrer de Sant Pau, n.º 38

Herpes (Brians)
La pomada y essencia antiherpètiques de Botta, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per inveterades que siguin. Són tan grans las virtuts d'aquets remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada istiu tenen de pendre banys y aigües sulfuroses sense lograr curarse.
Unich dipòsit: Farmacia de Borrell, Comte del Assalt, núm. 52 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

Cartró-cuiro pera cobertes Roviralta y C.ª
Carrer Ample, núm. 24. Barcelona